

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 14. december 2022
(OR. en)**

**2020/0365 (COD)
LEX 2205**

**PE-CONS 51/1/22
REV 1**

PROCIV 116	RELEX 1228
ENV 906	ENER 461
JAI 1218	HYBRID 90
SAN 528	TRANS 596
COSI 232	CYBER 303
CHIMIE 85	TELECOM 375
ENFOPOL 468	ESPACE 101
RECH 505	ATO 70
CT 168	CSC 406
DENLEG 73	ECOFIN 899
COTER 226	CODEC 1343

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O ODPORNOSTI KRITIČNIH
SUBJEKTOV IN RAZVELJAVITVI DIREKTIVE SVETA 2008/114/ES**

DIREKTIVA (EU) 2022/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. decembra 2022

o odpornosti kritičnih subjektov in razveljavitvi Direktive Sveta 2008/114/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 286, 16.7.2021, str. 170.

² UL C 440, 29.10.2021, str. 99.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. decembra 2022.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kritični subjekti imajo kot ponudniki bistvenih storitev v čedalje bolj soodvisnem gospodarstvu Unije nenadomestljivo vlogo pri ohranjanju ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti na notranjem trgu. Zato je bistveno, da se vzpostavi okvir Unije, katerega namen bo okrepitev odpornosti kritičnih subjektov na notranjem trgu z določitvijo harmoniziranih minimalnih pravil, pa tudi pomoč kritičnim subjektom s skladnimi, namenskimi podpornimi in nadzornimi ukrepi.
- (2) Direktiva Sveta 2008/114/ES¹ določa postopek za določitev evropske kritične infrastrukture v energetske in prometnem sektorju, pri katerih bi imela motnja v delovanju ali njihovo uničenje pomemben čezmejni vpliv na vsaj dve državi članici. Navedena direktiva je osredotočena izključno na zaščito take infrastrukture. Vendar je bilo v vrednotenju Direktive 2008/114/ES, opravljenem leta 2019, ugotovljeno, da zaščitni ukrepi, ki se nanašajo samo na posamezna sredstva, zaradi čedalje bolj medsebojno povezane in čezmejne narave operacij, pri katerih se uporablja kritična infrastruktura, ne zadostujejo za preprečitev vseh motenj. Zato je treba pristop preusmeriti k zagotavljanju boljšega upoštevanja tveganj, boljše opredelitve in usklajenosti vloge in nalog kritičnih subjektov kot ponudnikov storitev, ki so bistvene za delovanje notranjega trga, ter sprejetju pravil Unije za okrepitev odpornosti kritičnih subjektov. Kritični subjekti bi morali imeti možnost, da okrepijo svojo sposobnost, da preprečijo incidente, ki bi lahko povzročili motnje pri opravljanju bistvenih storitev, se pred njimi zavarujejo, se nanje odzovejo, se jim zoperstavijo, jih ublažijo, jih absorbirajo, se jim prilagodijo in po njih okrevajo.

¹ Direktiva Sveta 2008/114/ES dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe po izboljšanju njene zaščite (UL L 345, 23.12.2008, str. 75).

- (3) Čeprav je več ukrepov na ravni Unije, kot je evropski program za zaščito kritične infrastrukture in nacionalni ravni namenjenih podpori zaščite kritične infrastrukture v Uniji, bi bilo treba storiti več, da bi subjekte, ki upravljajo tako infrastrukturo, bolje opremili za obravnavanje tveganj za njihovo delovanje, ki bi lahko povzročila motnje pri opravljanju bistvenih storitev. Storiti bi bilo treba več, da bi se take subjekte zaradi obstoja dinamičnega nabora groženj, ki vključuje tudi naraščajoče hibridne in teroristične grožnje, ter vedno večje soodvisnosti med infrastrukturo in sektorji bolje opremilo. Poleg tega obstaja povečano fizično tveganje zaradi naravnih nesreč in podnebnih sprememb, kar povečuje pogostost in obseg skrajnih vremenskih pojavov ter prinaša dolgoročne spremembe povprečnih podnebnih razmer, ki lahko zmanjšajo zmogljivost, učinkovitost in življenjsko dobo nekaterih vrst infrastrukture, če niso vzpostavljeni ukrepi za prilagajanje podnebnim spremembam. Poleg tega je za notranji trg značilna razdrobljenost, kar zadeva identifikacijo kritičnih subjektov, ker ustrezni sektorji in kategorije subjektov niso enako priznani kot kritični v vseh državah članicah. S to direktivo bi bilo zato treba doseči dobro raven harmonizacije glede sektorjev in kategorij subjektov, ki spadajo na njeno področje uporabe.

- (4) Določeni gospodarski sektorji, kot sta sektorja energetike in prometa, so sicer že regulirani s sektorskimi pravnimi akti Unije, vendar ti vsebujejo določbe, ki se nanašajo samo na določene vidike odpornosti subjektov, ki delujejo v teh sektorjih. Da bi celovito obravnavali odpornost tistih subjektov, ki so kritičnega pomena za pravilno delovanje notranjega trga, se s to direktivo vzpostavlja krovni okvir za obravnavanje odpornosti kritičnih subjektov v zvezi z vsemi nevarnostmi, bodisi naravnimi bodisi tistimi, ki jih namerno ali nenamerno povzroči človek.
- (5) Vedno večja soodvisnost med infrastrukturo in sektorji je posledica čedalje bolj čezmejne in soodvisne mreže opravljanja storitev, ki uporablja ključno infrastrukturo po vsej Uniji v sektorjih energetike, prometa, bančništva, pitne vode, odpadne vode, pridelave, predelave in distribucije živil, zdravja, vesolja, infrastrukture finančnega trga in digitalne infrastrukture, ter v nekaterih vidikih sektorja javne uprave. Sektor vesolja spada na področje uporabe te direktive, kar zadeva opravljanje nekaterih storitev, ki so odvisne od talne infrastrukture, ki jo imajo v lasti, vodijo in upravljajo države članice ali zasebne strani, zato infrastruktura, ki jo ima v lasti, vodi ali upravlja Unija ali se vodi ali upravlja v njenem imenu kot del njenega vesoljskega programa, ne spada na področje uporabe te direktive.

Za energetski sektor, zlasti za načine proizvodnje in prenosa električne energije (za oskrbo z električno energijo), se razume, da lahko proizvodnja električne energije – kadar je to ustrezno – vključuje dele jedrskih elektrarn, ki se uporabljajo za prenos električne energije, izključeni pa so specifično jedrski vidiki, zajeti v mednarodnih pogodbah in pravu Unije, vključno z ustreznimi pravnimi akti Unije o jedrski energiji. V postopku identifikacije kritičnih subjektov v živilskem sektorju bi bilo treba ustrezno upoštevati naravo notranjega trga v tem sektorju in obsežna pravila Unije o splošnih načelih in zahtevah živilske zakonodaje in varnosti hrane. Zaradi zagotovitve sorazmernega pristopa in ustreznega upoštevanja vloge in pomena teh subjektov na nacionalni ravni, bi bilo treba kritične subjekte identificirati le med izvajalci živilske dejavnosti, tako pridobitnimi kot nepridobitnimi ter javnimi in zasebnimi, ki se ukvarjajo izključno z logistiko in veleprodajo ter industrijsko proizvodnjo in predelavo v velikem obsegu ter imajo z nacionalnega vidika znaten tržni delež. Ta soodvisnost pomeni, da ima lahko vsaka motnja pri bistvenih storitvah, tudi tista, ki je prvotno omejena na en subjekt ali en sektor, širše kaskadne učinke, kar bi lahko imelo daljnosežen in dolgotrajen negativen vpliv na zagotavljanje storitev na notranjem trgu. Velike krize, kot je pandemija COVID-19, razkrivajo ranljivost naših čedalje bolj soodvisnih družb ob soočenju s tveganji z majhno verjetnostjo, a velikim vplivom.

- (6) Za subjekte, ki sodelujejo pri opravljanju bistvenih storitev, čedalje bolj veljajo različne zahteve, naložene z nacionalnim pravom. Dejstvo, da imajo nekatere države članice manj stroge varnostne zahteve za te subjekte, ne povzroča samo različnih ravni odpornosti, temveč tudi tvega, da negativno vpliva na ohranjanje ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti po vsej Uniji in povzroča ovire za pravilno delovanje notranjega trga. Vlagatelji in podjetja se lahko zanesejo na kritične subjekte, ki so odporni, in takim subjektom zaupajo, zanesljivost in zaupanje pa sta temelja dobro delujočega notranjega trga. Podobne vrste subjektov se v nekaterih državah članicah štejejo za kritične, v drugih pa ne, za tiste, ki so identificirani kot kritični, pa veljajo različne zahteve v različnih državah članicah. To povzroča dodatno in nepotrebno upravno breme za podjetja, ki poslujejo čezmejno, zlasti za podjetja, ki delujejo v državah članicah s strožjimi zahtevami. Okvir Unije bi zato vplival tudi na zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev za kritične subjekte po vsej Uniji.
- (7) Treba je določiti harmonizirana minimalna pravila, da se zagotovi opravljanje bistvenih storitev na notranjem trgu, okrepi odpornost kritičnih subjektov in izboljša čezmejno sodelovanje med pristojnimi organi. Pomembno je, da so ta pravila po svoji zasnovi in izvajanju primerna za prihodnost, obenem pa dopuščajo potrebno prožnost. Prav tako je ključno, da se izboljša zmogljivost kritičnih subjektov za opravljanje bistvenih storitev ob soočanju z različnimi tveganji.

- (8) Za dosego visoke ravni odpornosti bi morale države članice identificirati kritične subjekte, za katere bodo veljale posebne zahteve in nadzor ter bodo prejeli posebno podporo in vodila ob soočanju z vsemi relevantnimi tveganji.
- (9) Glede na pomen kibernetске varnosti za odpornost kritičnih subjektov in zaradi doslednosti bi bilo, kadar je mogoče, treba zagotoviti skladen pristop med to direktivo in Direktivo (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta¹⁺. Glede na večjo pogostost in posebne značilnosti kibernetских tveganj Direktiva (EU) .../...⁺⁺ nalaga celovite zahteve za velik sklop subjektov, da se zagotovi njihova kibernetска varnost. Glede na to, da je kibernetска varnost zadostno obravnavana v Direktivi (EU) .../...⁺⁺, bi bilo treba zadeve, ki jih navedena direktiva zajema, izključiti s področja uporabe te direktive, brez poseganja v posebno ureditev za subjekte v sektorju digitalne infrastrukture.
- (10) Kadar določbe sektorskih pravnih aktov Unije zahtevajo, da kritični subjekti sprejmejo ukrepe za okrepitev svoje odpornosti, in kadar države članice priznavajo te zahteve kot vsaj enakovredne ustreznim obveznostim iz te direktive, se ustrezne določbe te direktive ne bi smele uporabljati, da bi se izognili podvajanju in nepotrebnemu bremenu. V tem primeru bi se morale uporabljati ustrezne določbe takih pravnih aktov Unije. Kadar se ustrezne določbe te direktive ne uporabljajo, se tudi določbe o nadzoru in izvrševanju iz te direktive ne bi smele uporabljati.

¹ Direktiva (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o ukrepih za visoko skupno raven kibernetске varnosti v Uniji, spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 in Direktive (EU) 2018/1972 ter razveljavitvi Direktive (EU) 2016/1148 (direktiva NIS 2) (UL ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)), v opombo pa vstavite številko in datum navedene direktive ter sklic na UL.

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

- (11) Ta direktiva ne vpliva na pristojnost držav članic in njihovih organov z vidika upravne samostojnosti ali na njihovo odgovornost za zaščito nacionalne varnosti in obrambe ali njihovo odgovornost za zaščito drugih bistvenih državnih funkcij, zlasti kar zadeva javno varnost, ozemeljsko celovitost ter vzdrževanje javnega reda in miru. Izključitev subjektov javne uprave s področja uporabe te direktive bi morala veljati za subjekte, katerih dejavnosti se izvajajo predvsem na področju nacionalne varnosti, javne varnosti, obrambe ali kazenskega pregona, vključno s preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj. Subjekti javne uprave, katerih dejavnosti so le malo povezane s temi področji, pa bi morali spadati na področje uporabe te direktive. Za namene te direktive se za subjekte z regulativnimi pristojnostmi ne šteje, da opravljajo dejavnosti na področju kazenskega pregona, zato niso izključeni iz področja uporabe te direktive iz tega razloga. Subjekti javne uprave, ki so ustanovljeni skupaj s tretjo državo v skladu z mednarodnim sporazumom, so izključeni s področja uporabe te direktive. Ta direktiva se ne uporablja za diplomatska in konzularna predstavništva držav članic v tretjih državah.

Nekateri kritični subjekti izvajajo dejavnosti na področju nacionalne varnosti, javne varnosti, obrambe ali kazenskega pregona, vključno s preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj, ali opravljajo storitve izključno za subjekte javne uprave, ki izvajajo dejavnosti predvsem na teh področjih. Ker so države članice odgovorne za zaščito nacionalne varnosti in obrambe, bi morale imeti možnost odločiti, da se obveznosti za kritične subjekte iz te direktive v celoti ali delno ne uporabljajo, če ti kritični subjekti opravljajo storitve ali izvajajo dejavnosti, ki so povezane predvsem s področjem nacionalne varnosti, javne varnosti, obrambe ali kazenskega pregona, vključno s preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj. Kritični subjekti, katerih storitve ali dejavnosti so le malo povezane s temi področji, bi morali spadati na področje uporabe te direktive. Od nobene države članice se ne bi smelo zahtevati, da daje informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z bistvenimi interesi njene nacionalne varnosti. Pomembna so pravila Unije oziroma nacionalna pravila za varovanje tajnih podatkov in sporazumi o zaupnosti.

- (12) Da ne bi bila ogrožena nacionalna varnost ali varnost in poslovni interesi kritičnih subjektov, bi bilo treba do občutljivih informacij dostopati, jih izmenjevati in z njimi ravnati previdno, pri tem pa posebno pozornost nameniti načinom prenosa in uporabljenim zmogljivostim shranjevanja.
- (13) Za zagotovitev celovitega pristopa k odpornosti kritičnih subjektov bi morala imeti vsaka država članica vzpostavljeno strategijo za okrepitev odpornosti kritičnih subjektov (v nadaljnjem besedilu: strategija). V strategiji bi bilo treba določiti strateške cilje in ukrepe politike, ki jih je treba izvesti. Zaradi skladnosti in učinkovitosti bi strategija morala biti zasnovana tako, da bi zlahka vključila obstoječe politike, pri tem pa, kadar je mogoče, temeljila na ustreznih obstoječih nacionalnih in sektorskih strategijah, načrtih ali podobnih dokumentih. Da bi se dosegel celovit pristop, bi morale države članice zagotoviti, da njihove strategije zagotavljajo okvir politike za okrepljeno usklajevanje med pristojnimi organi na podlagi te direktive in pristojnimi organi na podlagi Direktive (EU) .../...⁺ v okviru izmenjave informacij o tveganjih za kibernetško varnost, kibernetških grožnjah in kibernetških incidentih ter nekibernetških tveganjih, grožnjah in incidentih ter v okviru izvajanja nadzornih nalog. Pri vzpostavljanju svojih strategij bi morale države članice ustrezno upoštevati hibridno naravo groženj za kritične subjekte.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

- (14) Države članice bi morale Komisiji sporočiti svoje strategije in njihove bistvene posodobitve, zlasti da bi ji tako omogočile, da oceni pravilno uporabo te direktive glede pristopov k odpornosti kritičnih subjektov v okviru politik na nacionalni ravni. Kadar je potrebno, bi se strategije lahko sporočale kot tajne informacije. Komisija bi morala pripraviti zbirno poročilo o strategijah, ki jih sporočijo države članice, ki bi služilo kot podlaga za izmenjave, da se določijo najboljše prakse in vprašanja skupnega interesa v okviru skupine za odpornost kritičnih subjektov. Zaradi občutljive narave zbirnih informacij iz zbirnega poročila – ne glede na to, ali so tajne ali ne – bi morala Komisija z zbirnim poročilom ravnati z ustrezno ravno zavesti o varnosti kritičnih subjektov, držav članic in Unije. Zbirno poročilo in strategije bi bilo treba zaščititi pred nezakonitim ali zlonamernim delovanjem, do njih pa bi morale imeti dostop samo pooblašcene osebe za izpolnitev ciljev te direktive. Sporočanje strategij in njihovih bistvenih posodobitev bi moralo Komisiji pomagati tudi pri razumevanju razvijanja pristopov k odpornosti kritičnih subjektov ter prispevati k spremljanju vpliva in dodane vrednosti te direktive, ki ju bo Komisija redno pregledovala.

- (15) Ukrepi držav članic za identifikacijo in pomoč pri zagotavljanju odpornosti kritičnih subjektov bi morali slediti pristopu, ki temelji na tveganju in je osredotočen na subjekte, ki so najpomembnejši za izvajanje ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti. Za zagotovitev takega ciljno usmerjenega pristopa bi morala vsaka država članica v harmoniziranem okviru izvesti oceno relevantnih naravnih tveganj in tveganj, ki jih povzroči človek, vključno s tveganji medsektorske in čezmejne narave, ki bi lahko vplivala na opravljanje bistvenih storitev, vključno z nesrečami, naravnimi nesrečami, izrednimi razmerami v javnem zdravju, kot so pandemije, in hibridnimi grožnjami ali drugimi antagonističnimi grožnjami, vključno s terorističnimi kaznivimi dejanji, infiltracijo kriminala in sabotžo (v nadaljnjem besedilu: ocena tveganja države članice). Države članice bi morale pri izvajanju ocen tveganja držav članic upoštevati druge splošne ali sektorske ocene tveganja, izvedene na podlagi drugih pravnih aktov Unije, in upoštevati, v kolikšni meri so sektorji soodvisni, tudi tisti iz drugih držav članic in tretjih držav. Rezultat ocen tveganja držav članic bi bilo treba uporabiti za namene identifikacije kritičnih subjektov in za pomoč tem subjektom pri izpolnjevanju zahtev glede njihovih odpornosti. Ta direktiva se uporablja samo za države članice in kritične subjekte, ki delujejo v Uniji. Kljub temu pa bi se lahko strokovnost in znanje, ki ju zlasti z ocenami tveganja pridobijo pristojni organi, Komisija pa zlasti z različnimi oblikami podpore in sodelovanja, kadar je ustrezno in v skladu z ustreznimi pravnimi instrumenti v okviru obstoječega sodelovanja glede odpornosti uporabila v korist tretjih držav, zlasti tistih v neposredni soseščini Unije.

- (16) Da se zagotovi, da zahteve glede odpornosti iz te direktive veljajo za vse zadevne subjekte, in da se zmanjšajo razlike v zvezi s tem, je pomembno določiti harmonizirana pravila, ki omogočajo dosledno identifikacijo kritičnih subjektov po vsej Uniji, hkrati pa državam članicam omogočajo tudi, da ustrezno odrazijo vlogo in pomen teh subjektov na nacionalni ravni. Vsaka država članica bi morala pri uporabi meril, določenih v tej direktivi, identificirati subjekte, ki opravljajo eno ali več bistvenih storitev ter delujejo in imajo kritično infrastrukturo na njenem ozemlju. Za subjekt bi se moralo šteti, da deluje na ozemlju države članice, v kateri izvaja dejavnosti, ki so nujne za zadevno bistveno storitev ali storitve in v kateri se nahaja kritična infrastruktura, ki se uporablja za opravljanje zadevne storitve ali storitev. Kadar noben subjekt v državi članici ne izpolnjuje navedenih meril, ta država članica ne bi smela biti obvezana, da identificira kritični subjekt v zadevnem sektorju ali podsektorju. Zaradi uspešnosti, učinkovitosti, doslednosti in pravne varnosti bi bilo treba določiti ustrezna pravila o uradnem obveščanju subjektov, da so bili identificirani kot kritični subjekt.

- (17) Države članice bi morale Komisiji na način, ki izpolnjuje cilje te direktive, predložiti seznam bistvenih storitev, število kritičnih subjektov, identificiranih za vsak sektor in podsektor iz Priloge ter za bistveno storitev ali storitve, ki jih opravlja vsak subjekt, ter, če se uporabljajo, mejne vrednosti. Meje vrednosti bi morale biti možno predstaviti kot take ali v zbirni obliki, kar pomeni, da se lahko za informacije izračunajo povprečja po geografskih območjih, letih, sektorjih, podsektorjih ali drugače, in lahko vključujejo informacije o celotnem naboru predstavljenih kazalnikov.
- (18) Določiti bi bilo treba merila za ugotovitev pomembnosti motečega učinka, ki ga povzroči incident. Ta merila bi morala temeljiti na merilih iz Direktive (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta¹, da bi izkoristili prizadevanja držav članic za identifikacijo izvajalcev bistvenih storitev, kot so opredeljeni v navedeni direktivi, in izkušnje, pridobljene v zvezi s tem. Velike krize, kot je pandemija COVID-19, so pokazale, kako pomembno je zagotoviti varnost dobavne verige, pa tudi, kakšen negativen gospodarski in družbeni vpliv v velikem številu sektorjev in preko meja lahko imajo motnje v tej verigi. Zato bi morale države članice pri ugotavljanju v kolikšni meri so drugi sektorji in podsektorji odvisni od bistvene storitve, ki jo opravlja kritični subjekt, kolikor je mogoče upoštevati tudi vpliv na dobavno verigo.

¹ Direktiva (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji (UL L 194, 19.7.2016, str. 1).

- (19) V skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom, vključno z Uredbo (EU) 2019/452 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ki določa okvir za pregled neposrednih tujih naložb v Uniji, je treba priznati potencialno grožnjo, ki jo predstavlja tuje lastništvo nad kritično infrastrukturo v Uniji, saj so storitve, gospodarstvo ter prosto gibanje in varnost državljanov Unije odvisni od pravilnega delovanja kritične infrastrukture.
- (20) Z Direktivo (EU) .../...⁺ se od subjektov, ki spadajo v sektor digitalne infrastrukture, ki bi lahko bili identificirani kot kritični subjekti na podlagi te direktive, zahteva, da sprejmejo ustrezne in sorazmerne tehnične, operativne in organizacijske ukrepe za obvladovanje tveganj za varnost omrežnih in informacijskih sistemov ter da prijavijo pomembne incidente in kibernetične grožnje. Ker imajo lahko grožnje za varnost omrežnih in informacijskih sistemov različen izvor, se v Direktivi (EU) .../...⁺ uporablja pristop, ki upošteva vse nevarnosti in vključuje odpornost omrežnih in informacijskih sistemov, pa tudi fizične komponente in okolje teh sistemov.

¹ Uredba (EU) 2019/452 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzpostavitvi okvira za pregled neposrednih tujih naložb v Uniji (UL L 79 I, 21.3.2019, str. 1).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

Glede na to, da so zahteve iz Direktive (EU) .../...⁺ vsaj enakovredne ustreznim obveznostim iz te direktive, se obveznosti iz člena 11 ter poglavij III, IV in VI te direktive ne bi smele uporabljati za subjekte, ki spadajo v sektor digitalne infrastrukture, da bi se izognili podvajanju in nepotrebnemu upravnemu bremenu. Vendar bi morale države članice ob upoštevanju pomena storitev, ki jih subjekti, ki spadajo v sektor digitalne infrastrukture, opravljajo za kritične subjekte, ki spadajo v vse druge sektorje, na podlagi meril in z uporabo postopka iz te direktive subjekte, ki spadajo v sektor digitalne infrastrukture, identificirati kot kritične subjekte. Posledično bi se morale uporabljati strategije, ocene tveganja držav članic in podporni ukrepi iz poglavja II te direktive. Države članice bi za doseganje višje ravni odpornosti teh kritičnih subjektov morale imeti možnost sprejeti ali ohraniti določbe nacionalnega prava, če so te določbe skladne z veljavnim pravom Unije.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

- (21) Pravo Unije na področju finančnih storitev določa celovite zahteve za finančne subjekte za obvladovanje vseh tveganj, s katerimi se soočajo, vključno z operativnimi tveganji in zagotavljanjem neprekinjenega poslovanja. Tako pravo vključuje uredbe (EU) št. 648/2012¹, (EU) št. 575/2013² in (EU) št. 600/2014³ Evropskega parlamenta in Sveta ter direktivi 2013/36/EU⁴ in 2014/65/EU⁵ Evropskega parlamenta in Sveta. Ta pravni okvir dopolnjuje Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁺, ki določa zahteve, ki se uporabljajo za finančne subjekte glede obvladovanja tveganj na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), vključno v zvezi z zaščito fizične infrastrukture IKT. Ker je torej odpornost teh subjektov celovito zajeta, se člen 11 ter poglavja III, IV in VI te direktive ne bi smeli uporabljati za te subjekte, da bi se izognili podvajanju in nepotrebnemu upravnemu bremenu.

¹ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

³ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

⁴ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁵ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁶ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o digitalni operativni odpornosti v finančnem sektorju in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 41/22 (2020/0266(COD)), v opombo pa vstavite številko, datum in sklic na UL za navedeno uredbo.

Vendar bi morale države članice ob upoštevanju pomena storitev, ki jih subjekti v finančnem sektorju opravljajo za kritične subjekte, ki spadajo v vse druge sektorje, na podlagi meril in z uporabo postopka iz te direktive subjekte v finančnem sektorju identificirati kot kritične subjekte. Posledično bi se morali uporabljati strategije, ocene tveganja držav članic in podporni ukrepi iz poglavja II te direktive. Države članice bi za doseganje višje ravni odpornosti teh kritičnih subjektov morale imeti možnost, da sprejmejo ali ohranijo določbe nacionalnega prava, če so te določbe skladne z veljavnim pravom Unije.

- (22) Države članice bi morale imenovati ali vzpostaviti organe, pristojne za nadzor uporabe in, kadar je potrebno, izvrševanje pravil te direktive, ter zagotoviti, da imajo ti organi ustrezna pooblastila in sredstva. Zaradi razlik v nacionalnih strukturah upravljanja, za zaščito obstoječih sektorskih ureditev ali nadzornih in regulativnih organov Unije ter za preprečevanje podvajanja bi morale imeti države članice možnost, da imenujejo ali vzpostavijo več kot en pristojni organ. Kadar države članice imenujejo ali vzpostavijo več kot en pristojni organ, bi morale jasno razmejiti zadevne naloge organov ter zagotoviti njihovo nemoteno in učinkovito sodelovanje. Vsi pristojni organi bi morali sodelovati tudi splošneje z drugimi ustreznimi organi, tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni.

- (23) Da bi se olajšalo čezmejno sodelovanje in komunikacija ter omogočilo učinkovito izvajanje te direktive, bi morala vsaka država članica brez poseganja v zahteve sektorskih pravnih aktov Unije določiti eno enotno kontaktno točko, odgovorno za usklajevanje vprašanj v zvezi z odpornostjo kritičnih subjektov in čezmejnem sodelovanjem na ravni Unije (v nadaljnjem besedilu: enotna kontaktna točka), kadar je to ustrezno v okviru pristojnega organa. Vsaka enotna kontaktna točka bi morala vzpostaviti zvezo in, kadar je ustrezno, vzpostaviti in usklajevati komunikacijo s pristojnimi organi svoje države članice, enotnimi kontaktnimi točkami drugih držav članic in skupino za odpornost kritičnih subjektov.
- (24) Pristojni organi iz te direktive, in pristojni organi iz Direktive (EU) .../...⁺, bi morali sodelovati in si izmenjevati informacije, kar zadeva tveganja za kibernetško varnost, kibernetške grožnje in kibernetške incidente ter nekibernetška tveganja, grožnje in incidente, ki vplivajo na kritične subjekte, ter kar zadeva ustrezne ukrepe, ki jih sprejmejo pristojni organi iz te direktive in pristojni organi iz Direktive (EU) .../...⁺. Pomembno je, da države članice zagotovijo, da se zahteve iz te direktive in iz Direktive (EU) .../...⁺ izvajajo na dopolnjujoč način ter da za kritične subjekte ne nastaja upravno breme, ki bi preseglo, kar je potrebno za doseganje ciljev te in navedene direktive.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

- (25) Države članice bi morale podpirati kritične subjekte, vključno s tistimi, ki se uvrščajo med mala ali srednja podjetja, pri krepitvi njihove odpornosti v skladu z obveznostmi države članice iz te direktive, brez poseganja v pravno odgovornost kritičnih subjektov, da zagotovijo tako skladnost, pri tem pa preprečiti prekomerno upravno breme. Države članice bi lahko zlasti razvile gradivo z vodili in metodologije, podprle organizacijo vaj za preskušanje odpornosti kritičnih subjektov ter zagotovile svetovanje in usposabljanje za osebje kritičnih subjektov. Države članice bi lahko, kadar je potrebno in to upravičujejo cilji javnega interesa, zagotovile finančna sredstva ter bi morale olajšati prostovoljno izmenjavo informacij in dobrih praks med kritičnimi subjekti, brez poseganja v uporabo pravil o konkurenci iz Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (26) Da bi se okrepila odpornost kritičnih subjektov, ki jih identificirajo države članice, in zmanjšalo upravno breme teh kritičnih subjektov, bi se morali pristojni organi za namen zagotavljanja dosledne uporabe te direktive medsebojno posvetovati, kadar koli je to potrebno. Ta posvetovanja bi se morala začeti na zahtevo katerega koli zainteresiranega pristojnega organa in se osredotočiti na zagotavljanje skladnega pristopa v zvezi z medsebojno povezanimi kritičnimi subjekti, ki uporabljajo kritično infrastrukturo, ki je fizično povezana med dvema ali več državami članicami, pripadajo istim skupinam ali korporativnim strukturam ali so bili identificirani v eni državi članici, bistvene storitve pa opravljajo za druge države članice ali v njih.

- (27) Kadar določbe prava Unije ali nacionalnega prava od kritičnih subjektov zahtevajo, da ocenijo tveganja, ki so relevantna za namene te direktive, in da sprejmejo ukrepe za zagotovitev lastne odpornosti, bi bilo treba te zahteve ustrezno preučiti za namene nadzora nad tem, ali kritični subjekti izpolnjujejo določbe iz te direktive.
- (28) Kritični subjekti bi morali imeti celovito razumevanje relevantnih tveganj, katerim so izpostavljeni, ter dolžnost, da jih analizirajo. V ta namen bi morali izvajati ocene tveganja, kadar koli je to potrebno glede na njihove specifične okoliščine in razvoj teh tveganj, v vsakem primeru pa vsaka štiri leta, da se ocenijo vsa relevantna tveganja, ki bi lahko povzročila motnje pri opravljanju njihovih bistvenih storitev (v nadaljnjem besedilu: ocena tveganja kritičnega subjekta). Kadar kritični subjekti izvedejo druge ocene tveganja ali pripravili dokumente na podlagi obveznosti iz drugih pravnih aktov, ki so pomembni za njihovo oceno tveganja kritičnega subjekta, bi moral imeti možnost te ocene in dokumente uporabiti za izpolnjevanje zahtev iz te direktive glede ocen tveganja kritičnega subjekta. Pristojni organ bi moral imeti možnost izjaviti, da obstoječa ocena tveganja, ki jo izvede kritični subjekt, ki obravnava relevantna tveganja in relevantno mero odvisnosti, v celoti ali delno izpolnjuje obveznosti iz te direktive.

- (29) Kritični subjekti bi morali sprejeti tehnične, varnostne in organizacijske ukrepe, ki so ustrezni in sorazmerni glede na tveganja, s katerimi se soočajo, da bi preprečili incident, se zavarovali pred njim, se odzvali nanj, se mu bili zmožni zoperstaviti, ga ublažili, ga absorbirali, se mu prilagodili in okrevali po njem. Čeprav bi morali kritični subjekti sprejeti te ukrepe v skladu s to direktivo, bi morali podrobnosti in obseg takih ukrepov ustrezno in sorazmerno odražati različna tveganja, ki jih je vsak kritični subjekt prepoznal v okviru svoje ocene tveganja kritičnega subjekta, in posebnosti takega subjekta. Za spodbujanje usklajenega pristopa Unije bi morala Komisija po posvetovanju s skupino za odpornost kritičnih subjektov sprejeti nezavezujoče smernice, v katerih bi bolj podrobno določila navedene tehnične, varnostne in organizacijske ukrepe. Države članice bi morale zagotoviti, da vsak kritični subjekt imenuje uradnika za zvezo ali osebo z enakovrednimi nalogami kot kontaktno točko s pristojnimi organi.

- (30) Zaradi uspešnosti in odgovornosti bi morali kritični subjekti ukrepe, ki jih sprejmejo, v načrtu za odpornost ali v dokumentu ali dokumentih, ki so enakovredni načrtu za odpornost, ob upoštevanju prepoznanih tveganj opisati tako podrobno, da bi lahko v zadostni meri dosegli cilja uspešnosti in odgovornosti, in ta načrt uporabljati v praksi. Kadar je kritični subjekt že sprejel tehnične, varnostne in organizacijske ukrepe ter pripravil dokumente na podlagi drugih pravnih aktov, ki so pomembni za ukrepe za okrepitev odpornosti iz te direktive, bi, da se izogne podvajanju, moral imeti možnost te ukrepe in dokumente uporabiti za izpolnitev zahtev glede ukrepov za odpornost na podlagi te direktive. Da bi se izognil podvajanju, bi pristojni organ moral imeti možnost izjaviti, da so obstoječi ukrepi kritičnega subjekta za odpornost, ki obravnavajo njegovo obveznost, da sprejme tehnične, varnostne in organizacijske ukrepe na podlagi te direktive, v celoti ali delno v skladu z zahtevami iz te direktive.

- (31) Uredbi (ES) št. 725/2004¹ in (ES) št. 300/2008² Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiva 2005/65/ES³ Evropskega parlamenta in Sveta določajo zahteve, ki se uporabljajo za subjekte v sektorjih letalskega in pomorskega prometa, da se preprečijo incidenti, ki jih povzročijo nezakonita dejanja, ter, da se zoperstavijo posledicam takih incidentov in jih ublažijo. Čeprav so ukrepi, ki se zahtevajo na podlagi te direktive, širši v smislu obravnavanih tveganj in vrst ukrepov, ki jih je treba sprejeti, bi morali kritični subjekti v teh sektorjih v svojem načrtu za odpornost ali enakovrednih dokumentih odraziti ukrepe, sprejete na podlagi navedenih drugih pravnih aktov Unije. Kritični subjekti morajo upoštevati Direktivo 2008/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴, ki uvaja oceno cest vsega omrežja za opredelitev tveganja za nesreče in ciljno usmerjen inšpekcijski pregled varnosti v cestnem prometu, da se identificirajo nevarne razmere, pomanjkljivosti in težave, ki povečujejo tveganje nesreč in poškodb, na podlagi obiskov obstoječih cest ali odsekov cest na terenu. Za železniški sektor je nadvse pomembno, da se zagotovita zaščita in odpornost kritičnih subjektov, ki pa naj bi se pri izvajanju ukrepov za odpornost na podlagi te direktive opirali na nezavezujoče smernice in dokumente o dobrih praksah, pripravljene v okviru sektorskih delovnih področij, kot je platforma EU za varnost potnikov v železniškem prometu, ustanovljena s Sklepom Komisije 2018/C 232/03⁵.

¹ Uredba (ES) št. 725/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o povečanju zaščite na ladjah in v pristaniščih (UL L 129, 29.4.2004, str. 6).

² Uredba (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002 (UL L 97, 9.4.2008, str. 72).

³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/65/ES z dne 26. oktobra 2005 o krepitvi varnosti v pristaniščih (UL L 310, 25.11.2005, str. 28).

⁴ Direktiva 2008/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o izboljšanju varnosti cestne infrastrukture (UL L 319, 29.11.2008, str. 59).

⁵ Sklep Komisije z dne 29. junija 2018 o ustanovitvi platforme za varnost potnikov v železniškem prometu 2018/C 232/03 (UL C 232, 3.7.2018, str. 10).

- (32) Tveganje, da bi zaposleni v kritičnih subjektih ali njihovi zunanji izvajalci zlorabljali na primer svoje pravice do dostopa v organizaciji kritičnega subjekta za ogrožanje in povzročanje škode, je čedalje bolj zaskrbljujoče. Države članice bi zato morale podrobneje določiti pogoje, pod katerimi se kritičnim subjektom v ustrezno utemeljenih primerih in ob upoštevanju ocen tveganja držav članic dovoli, da predložijo zahteve za preverjanje preteklosti oseb, ki spadajo v posebne kategorije njihovega osebja. Zagotoviti bi bilo treba, da ustrezni organi zahteve v razumnem roku ocenijo in jih obravnavajo v skladu z nacionalnim pravom in postopki ter ustreznim in veljavnim pravom Unije, vključno v zvezi z varstvom osebnih podatkov. Za potrditev identitete osebe, katere preteklost se preverja, je ustrezno, da države članice zahtevajo dokazilo o identiteti, na primer potni list, nacionalno osebno izkaznico ali digitalno obliko identifikacije, v skladu z veljavnim pravom.

Preverjanje preteklosti bi moralo vključevati preverjanje kazenske evidence zadevne osebe. Države članice bi morale za namen pridobitve informacije iz kazenskih evidenc drugih držav članic uporabiti evropski informacijski sistem kazenskih evidenc v skladu s postopki iz Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ¹ in, kadar je ustrezno in potrebno, Uredbe (EU) 2019/816 Evropskega parlamenta in Sveta². Države članice bi se lahko, kadar je relevantno in ustrezno, oprle tudi na Schengenski informacijski sistem druge generacije (SIS II), vzpostavljen z Uredbo (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta³, na obveščevalne podatke in vse druge razpoložljive objektivne informacije, ki so lahko potrebne za ugotavljanje ustreznosti zadevne osebe za delo na položaju, glede katerega je kritični subjekt zahteval preverjanje preteklosti.

¹ Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami (UL L 93, 7.4. 2009, str. 23).

² Uredba (EU) 2019/816 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o vzpostavitvi centraliziranega sistema za določitev držav članic, ki imajo informacije o obsodbah državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva (sistem ECRIS-TCN), z namenom dopolnitve evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc ter o spremembi Uredbe (EU) 2018/1726 (UL L 135, 22.5.2019, str. 1).

³ Uredba (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU (UL L 312, 7.12.2018, str. 56).

- (33) Vzpostaviti bi bilo treba mehanizem za prigrasitev določenih incidentov, da bi se pristojnim organom omogočil hiter in ustrezen odziv na incidente ter celovit pregled vpliva, narave, vzroka in morebitnih posledic incidentov, s katerim se spopadajo kritični subjekti. Kritični subjekti bi morali brez nepotrebnega odlašanja pristojnim organom prigrasiti incidente, ki povzročijo ali bi lahko povzročili pomembne motnje v opravljanju bistvenih storitev. Kritični subjekti bi morali začetno prigrasitev predložiti najpozneje 24 ur po seznanitvi z incidentom, razen če to operativno ni mogoče. Začetna prigrasitev bi morala vključevati le informacije, ki so nujno potrebne za seznanitev pristojnega organa z incidentom in ki kritičnemu subjektu omogočajo, da po potrebi zaprosi za pomoč. V taki prigrasitvi bi bilo treba, kadar je mogoče, navesti domnevni vzrok incidenta. Države članice bi morale zagotoviti, da se z zahtevo po predložitvi začetne prigrasitve sredstva kritičnega subjekta ne preusmerijo z dejavnosti, povezanih z obvladovanjem incidentov, ki bi morale biti prednostna naloga. Začetni prigrasitvi bi morale, kadar je ustrezno, slediti podrobno poročilo, in sicer najpozneje en mesec po incidentu. Podrobno poročilo bi morale dopolnjevati začetno prigrasitev in zagotoviti celovitejši pregled incidenta.

- (34) Standardizacija bi morala ostati predvsem tržno usmerjen proces. V nekaterih okoliščinah pa bi bilo vseeno ustrezno zahtevati skladnost s posebnimi standardi. Države članice bi morale, kadar je to koristno, spodbujati uporabo evropskih in mednarodnih standardov in tehničnih specifikacij, pomembnih za ukrepe za varnost in odpornost, ki se uporabljajo za kritične subjekte.
- (35) Čeprav kritični subjekti na splošno delujejo kot del čedalje bolj povezane mreže za opravljanje storitev in infrastrukturo ter pogosto opravljajo bistvene storitve v več kot eni državi članici, so nekateri od teh kritičnih subjektov še posebno pomembni za Unijo in njen notranji trg, ker opravljajo bistvene storitve za šest ali več državam članicam ali v njih in bi bili zato lahko upravičeni do posebne podpore na ravni Unije. Zato bi bilo treba določiti pravila o svetovalnih misijah v zvezi s temi kritičnimi subjekti posebnega evropskega pomena. Ta pravila ne posegajo v pravila o nadzoru in izvrševanju iz te direktive.

- (36) Kadar so potrebne dodatne informacije, da se lahko kritičnemu subjektu svetuje pri izpolnjevanju njegovih obveznosti iz te direktive ali oceni, ali kritični subjekt posebnega evropskega pomena izpolnjuje te obveznosti, bi morala država članica, ki je kritični subjekt posebnega evropskega pomena identificirala kot kritični subjekt, na utemeljeno zahtevo Komisiji ali ene ali več držav članic, za katere ali v katerih se opravljajo bistvene storitve Komisiji predložiti nekatere informacije, določene v tej direktivi. Komisija bi morala imeti možnost, da v dogovoru z državo članico, ki je kritični subjekt posebnega evropskega pomena identificirala kot kritični subjekt, organizira svetovalno misijo za oceno ukrepov, ki jih je sprejel ta subjekt. Da bi se zagotovilo pravilno izvajanje takih svetovalnih misij, bi bilo treba določiti dopolnilna pravila, zlasti o organizaciji in izvajanju svetovalnih misij, nadaljnjem ukrepanju in obveznostih zadevnih kritičnih subjektov posebnega evropskega pomena. Svetovalne misije bi se morale brez poseganja v potrebo, da država članica, v kateri se izvaja svetovalna misija, in zadevni kritični subjekt izpolnjujeta pravila te direktive, izvajati v skladu s podrobnimi pravili prava te države članice, na primer v zvezi s točnimi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za pridobitev dostopa do ustreznih prostorov ali dokumentov, in sodnim varstvom. Posebno strokovno znanje, potrebno za takšne svetovalne misije, bi se lahko, kadar je ustrezno, zahtevalo prek Centra za usklajevanje nujnega odziva, ustanovljenega s Sklepom št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹.

¹ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924).

- (37) Da bi se podprla Komisija in olajšalo sodelovanje med državami članicami ter izmenjava informacij, vključno z najboljšimi praksami, o vprašanjih, povezanih s to direktivo, bi bilo treba skupino za odpornost kritičnih subjektov ustanoviti kot strokovno skupino Komisije. Države članice bi si morale prizadevati za zagotovitev, da imenovani predstavniki svojih pristojnih organov v skupini za odpornost kritičnih subjektov uspešno in učinkovito sodelujejo, tudi z imenovanjem predstavnikov, ki imajo varnostno dovoljenje, kadar je to ustrezno. Skupina za odpornost kritičnih subjektov bi morala začeti opravljati svoje naloge takoj, ko je mogoče, da bi zagotovila dodatne načine za ustrezno sodelovanje v obdobju prenosa te direktive. Skupina za odpornost kritičnih subjektov bi morala sodelovati z drugimi ustreznimi strokovnimi delovnimi skupinami v drugih sektorjih.
- (38) Skupina za odpornost kritičnih subjektov bi morala sodelovati s skupino za sodelovanje, ustanovljeno na podlagi Direktive (EU) .../...⁺, da bi se podprl celovit okvir za kibernetško in nekibernetško odpornost kritičnih subjektov. Skupina za odpornost kritičnih subjektov in skupina za sodelovanje, ustanovljena na podlagi Direktive (EU) .../...⁺, bi morali vzpostaviti reden dialog za spodbujanje sodelovanja med pristojnimi organi iz te direktive in pristojnimi organi iz Direktive (EU) .../...⁺, ter za olajšanje izmenjave informacij, zlasti o vprašanjih, pomembnih za obe skupini.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

- (39) Za doseganje ciljev te direktive in brez poseganja v pravno odgovornost držav članic in kritičnih subjektov, da zagotovijo izpolnjevanje svojih obveznosti iz te direktive, bi morala Komisija, kadar meni, da je to primerno, podpirati pristojne organe in kritične subjekte s ciljem olajšati izpolnjevanje njihovih obveznosti. Komisija bi morala pri zagotavljanju podpore državam članicam in kritičnim subjektom pri izvajanju obveznosti iz te direktive graditi na obstoječih strukturah in orodjih, kot so tista v okviru mehanizma Unije na področju civilne zaščite, vzpostavljenega s Sklepom št. 1313/2013/EU, in evropske referenčne mreže za zaščito kritičnih infrastruktur. Poleg tega bi morala države članice obveščati o sredstvih, ki so na voljo na ravni Unije, na primer v okviru Sklada za notranjo varnost, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/1149 Evropskega parlamenta in Sveta¹, v okviru programa Obzorje Evropa, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta², ter drugih instrumentov, pomembnih za odpornost kritičnih subjektov.

¹ Uredba (EU) 2021/1149 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Sklada za notranjo varnost (UL L 251, 15.7.2021, str. 94).

² Uredba (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje Evropa, določitvi pravil za sodelovanje in razširjanje rezultatov ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1290/2013 in (EU) št. 1291/2013 (UL L 170, 12.5.2021, str. 1).

- (40) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo njihovi pristojni organi nekatera posebna pooblastila za pravilno uporabo in izvrševanje te direktive v zvezi s kritičnimi subjekti, kadar ti spadajo v njihovo pristojnost, kot je določeno v tej direktivi. Ta pooblastila bi morala vključevati zlasti pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov in revizij, pooblastilo za nadzor, pooblastilo da lahko od kritičnih subjektov zahtevajo predložitev informacij in dokazov v zvezi z ukrepi, ki so jih sprejeli za izpolnitev svojih obveznosti, in, kadar je ustrezno, pooblastilo, da izdajo odredbe za odpravo ugotovljenih kršitev. Države članice pri izdaji takih odredb ne bi smele zahtevati ukrepov, ki presegajo tisto, kar je potrebno in sorazmerno za zagotovitev skladnosti zadevnega kritičnega subjekta, ter pri tem zlasti upoštevati resnost kršitve in gospodarsko zmogljivost zadevnega kritičnega subjekta. Splošneje, ta pooblastila bi morali spremljati ustrezni in učinkoviti zaščitni ukrepi, ki bi jih bilo treba določiti v nacionalnem pravu v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Pristojni organi iz te direktive, bi morali imeti pri ocenjevanju, ali kritični subjekt izpolnjuje svoje obveznosti iz te direktive, možnost, da od pristojnih organov iz Direktive (EU) .../...⁺ zahtevajo, da izvajajo svoja nadzorna in izvršilna pooblastila v zvezi s subjektom, ki spada v okvir navedene direktive in je identificiran kot kritičen subjekt na podlagi te direktive. Pristojni organi iz te direktive in pristojni organi iz Direktive (EU) .../...⁺ bi morali v ta namen sodelovati in si izmenjevati informacije.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

- (41) Za učinkovito in dosledno uporabo te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te direktive s pripravo seznama bistvenih storitev. Pristojni organi bi morali ta seznam uporabljati za namene izvajanja ocen tveganja držav članic in za identifikacijo kritičnih subjektov na podlagi te direktive. Glede na pristop minimalne harmonizacije iz te direktive ta seznam ni izčrpen in bi ga države članice lahko dopolnile z dodatnimi bistvenimi storitvami na nacionalni ravni, da bi se upoštevale nacionalne posebnosti pri opravljanju bistvenih storitev. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (42) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (43) Ker ciljev te direktive, in sicer neprekinjenega opravljanja bistvenih storitev na notranjem trgu za ohranjanje ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti in okrepitve odpornosti kritičnih subjektov, ki opravljajo te storitve, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi učinkov ukrepov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (44) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 11. avgusta 2021.
- (45) Direktivo 2008/114/ES bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva:

- (a) določa obveznosti za države članice, da sprejmejo posebne ukrepe za neprekinjeno opravljanje storitev, ki so bistvene za ohranjanje ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti, na notranjem trgu, na področju uporabe člena 114 PDEU, zlasti obveznosti da identificirajo kritične subjekte in jih podpirajo pri izpolnjevanju obveznosti, ki so jim bile naložene;
- (b) določa obveznosti za kritične subjekte, namenjene okrepitvi njihove odpornosti in zmožnosti, da opravljajo storitev iz točke (a) na notranjem trgu;
- (c) določa pravila:
 - (i) o nadzoru kritičnih subjektov;
 - (ii) o izvrševanju;
 - (iii) za identifikacijo kritičnih subjektov posebnega evropskega pomena ter za svetovalne misije, da se ocenijo ukrepi, ki so jih taki subjekti sprejeli za izpolnjevanje svojih obveznosti iz poglavja III;

- (d) določa skupne postopke za sodelovanje in poročanje za uporabo te direktive;
 - (e) določa ukrepe za doseganje visoke ravni odpornosti kritičnih subjektov, da bi se zagotovilo opravljanje bistvenih storitev v Uniji in izboljšalo delovanje notranjega trga.
2. Ta direktiva se ne uporablja za zadeve, ki jih zajema Direktiva (EU) .../...⁺, brez poseganja v člen 8 te direktive. Zaradi odnosa med fizično varnostjo in kibernetско varnostjo kritičnih subjektov države članice zagotovijo usklajeno izvajanje te direktive in Direktive (EU) .../...⁺.
3. Kadar določbe sektorskih pravnih aktov Unije zahtevajo, da kritični subjekti sprejmejo ukrepe za okrepitev njihove odpornosti, in kadar države članice priznavajo te zahteve kot vsaj enakovredne ustreznim obveznostim iz te direktive, se ustrezne določbe te direktive, vključno z določbami o nadzoru in izvrševanju iz poglavja VI, ne uporabljajo.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

4. Brez poseganja v člen 346 PDEU se informacije, ki so zaupne na podlagi pravil Unije ali nacionalnih pravil, na primer pravil o poslovni tajnosti, s Komisijo in drugimi ustreznimi organi v skladu s to direktivo izmenjajo le, kadar je takšna izmenjava potrebna za uporabo te direktive. Izmenjane informacije morajo biti omejene na obseg, ki je ustrezen in sorazmeren glede na namen te izmenjave. Pri izmenjavi informacij se ohrani zaupnost informacij ter varnost in poslovne interese kritičnih subjektov, ob spoštovanju varnosti držav članic.
5. Ta direktiva ne posega v odgovornost držav članic, da zaščitijo nacionalno varnost in obrambo ter v njihova pooblastila za zaščito drugih bistvenih državnih funkcij, vključno z zagotavljanjem ozemeljske celovitosti države ter vzdrževanjem javnega reda in miru.
6. Ta direktiva se ne uporablja za subjekte javne uprave, ki izvajajo svoje dejavnosti na področju nacionalne varnosti, javne varnosti, obrambe ali kazenskega pregona, vključno s preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj.

7. Države članice se lahko odločijo, da se člen 11 ter poglavja III, IV in VI, v celoti ali delno, ne uporabljajo za določene kritične subjekte, ki opravljajo dejavnosti na področju nacionalne varnosti, javne varnosti, obrambe ali kazenskega pregona, vključno s preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj, ali ki storitve opravljajo izključno za subjekte javne uprave iz odstavka 6 tega člena.
8. Obveznosti iz te direktive ne vključujejo posredovanja informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z bistvenimi interesi držav članic na področju nacionalne varnosti, javne varnosti ali obrambe.
9. Ta direktiva ne posega v pravo Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta².

¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

² Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kritični subjekt“ pomeni javni ali zasebni subjekt, ki ga je država članica v skladu s členom 6 identificirala, da spada v eno od kategorij, iz tretjega stolpca tabele v Prilogi;
- (2) „odpornost“ pomeni sposobnost kritičnega subjekta, da prepreči incident, se pred njim zavaruje, se nanj odzove, se mu zoperstavi, ga ublaži in absorbira, se nanj prilagodi in po njem okreva;
- (3) „incident“ pomeni dogodek, ki bi lahko povzročil pomembne motnje ali ki povzroči motnje v opravljanju bistvene storitve, tudi kadar vpliva na nacionalne sisteme, ki varujejo pravno državo;
- (4) „kritična infrastruktura“ pomeni sredstvo, objekt, opremo, omrežje ali sistem ali njihov del, ki je nujen za opravljanje bistvene storitve;
- (5) „bistvena storitev“ pomeni storitev, ki je ključna za ohranitev življenjsko pomembnih družbenih funkcij, gospodarskih dejavnosti, javnega zdravja in varnosti ali okolja;

- (6) „tveganje“ pomeni možnost izgube ali motnje zaradi incidenta ter se izrazi kot kombinacija razsežnosti take izgube ali motnje in verjetnosti, da bi do incidenta prišlo;
- (7) „ocena tveganja “ pomeni celotni postopek za določitev narave in obsega tveganja, in sicer s prepoznavanjem in analiziranjem morebitnih relevantnih groženj, ranljivosti in nevarnosti, ki bi lahko privedle do incidenta, ter z vrednotenjem možnosti izgube ali motenj, ki jih ta incident povzroči pri opravljanju bistvene storitve;
- (8) „standard“ pomeni standard, kot je opredeljen v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (9) „tehnična specifikacija“ pomeni tehnično specifikacijo, kot je opredeljena v členu 2, točka 4, Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (10) „subjekt javne uprave“ pomeni subjekt, ki je v skladu z nacionalnim pravom kot tak priznan v državi članici, ne pa tudi sodstvo, parlamenti ali centralne banke, in ki izpolnjuje naslednja merila:
 - (a) je ustanovljen za izpolnitev potreb v splošnem interesu in ni industrijske ali komercialne narave;

¹ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

- (b) je pravna oseba ali ima po zakonu pravico delovati v imenu drugega subjekta, ki je pravna oseba;
- (c) ga večinoma financirajo državni organi ali drugi organi javnega prava na centralni ravni, je pod upravljavskim nadzorom teh organov, ali ima upravni, vodstveni ali nadzorni odbor, katerega več kot polovico članov imenujejo državni organi ali drugi organi javnega prava na centralni ravni;
- (d) ima pooblastilo, da na fizične ali pravne osebe naslovi upravne ali regulativne odločbe, ki vplivajo na njihove pravice na področju čezmejnega pretoka oseb, blaga, storitev ali kapitala.

Člen 3

Minimalna harmonizacija

Ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da sprejmejo ali ohranijo določbe nacionalnega prava, ki zagotavljajo višjo raven odpornosti kritičnih subjektov, pod pogojem, da so take določbe v skladu z obveznostmi držav članic, določenimi v pravu Unije.

Poglavje II

Nacionalni okviri za odpornost kritičnih subjektov

Člen 4

Strategija za odpornost kritičnih subjektov

1. Po posvetovanju, ki je, kolikor je to praktično mogoče, odprto za ustrezne deležnike, vsaka država članica do ... [tri leta od datuma začetka veljavnosti te direktive] sprejme strategijo za okrepitev odpornosti kritičnih subjektov (v nadaljnjem besedilu: strategija). V strategiji se na podlagi ustreznih obstoječih nacionalnih in sektorskih strategij, načrtov ali podobnih dokumentov določijo strateški cilji in ukrepi politike, da se doseže in ohranja visoka raven odpornosti kritičnih subjektov ter zajamejo vsaj sektorji iz Priloge.
2. Vsaka strategija vsebuje vsaj naslednje elemente:
 - (a) strateške cilje in prednostne naloge za okrepitev splošne odpornosti kritičnih subjektov ob upoštevanju čezmejne in medsektorske odvisnosti in soodvisnosti;
 - (b) okvir upravljanja za doseganje strateških ciljev in prednostnih nalog, vključno z opisom vlog in odgovornosti različnih organov, kritičnih subjektov in drugih strani, ki sodelujejo pri izvajanju strategije;

- (c) opis ukrepov, potrebnih za okrepitev splošne odpornosti kritičnih subjektov, vključno z opisom ocene tveganja iz člena 5;
- (d) opis postopka, po katerem se identificirajo kritični subjekti;
- (e) opis procesa za podporo kritičnih subjektov v skladu s tem poglavjem, vključno z ukrepi za okrepitev sodelovanja med javnim sektorjem na eni strani ter zasebnim sektorjem ter javnimi in zasebnimi subjekti na drugi strani;
- (f) seznam glavnih organov in ustreznih deležnikov, ki niso kritični subjekti, a sodelujejo pri izvajanju strategije;
- (g) okvir politike za usklajevanje med pristojnimi organi iz te direktive (v nadaljnjem besedilu: pristojni organi) in pristojnimi organi iz Direktive (EU) .../...⁺ za namene izmenjave informacij o tveganjih za kibernetško varnost, kibernetških grožnjah in kibernetških incidentih ter nekibernetških tveganjih, grožnjah in incidentih ter izvajanje nadzornih nalog;
- (h) opis že sprejetih ukrepov za olajšanje izvajanja obveznosti iz poglavja III te direktive s strani malih in srednjih podjetij v smislu Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES¹, ki jih je zadevna država članica identificirala kot kritične subjekte.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

¹ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

Države članice po opravljenem posvetovanju, ki je, kolikor je to praktično mogoče, odprto za vse ustrezne deležnike, vsaj vsaka štiri leta posodobijo svoje strategije.

3. Države članice Komisiji svoje strategije in njihove večje posodobitve sporočijo v treh mesecih po njihovem sprejetju.

Člen 5

Ocena tveganja, ki jo izvedejo države članice

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 23 do ... [10 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive], s katerim za dopolnitev te direktive določi neizčrpen seznam bistvenih storitev v sektorjih in podsektorjih iz Priloge. Pristojni organi ta seznam bistvenih storitev uporabijo za oceno tveganja (v nadaljnjem besedilu: ocena tveganja države članice), ki jo izvedejo do ... [tri leta od datuma začetka veljavnosti te direktive] ter kasneje kadarkoli je potrebno, in vsaj vsaka štiri leta. Pristojni organi ocene tveganja držav članic uporabijo za identifikacijo kritičnih subjektov v skladu s členom 6 in pomoč tem kritičnim subjektom pri sprejemanju ukrepov na podlagi člena 13.

Pri ocenah tveganja držav članic se upoštevajo relevantna naravna tveganja in tveganja, ki jih povzroči človek, vključno s tveganji medsektorske in čezmejne narave, nesrečami, naravnimi nesrečami, izrednimi razmerami v javnem zdravju in hibridnimi grožnjami ali drugimi antagonističnimi grožnjami, vključno s terorističnimi kaznivimi dejanji določenimi v Direktivi (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

2. Države članice pri izvajanju ocen tveganja držav članic upoštevajo najmanj naslednje:
 - (a) splošno oceno tveganja, izvedeno na podlagi člena 6(1) Sklepa št. 1313/2013/EU;
 - (b) druge ustrezne ocene tveganja, izvedene v skladu z zahtevami ustreznih sektorskih pravnih aktov Unije, vključno z uredbama (EU) 2017/1938² in (EU) 2019/941³ Evropskega parlamenta in Sveta ter direktivama 2007/60/ES⁴ in 2012/18/EU⁵ Evropskega parlamenta in Sveta;

¹ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

² Uredba (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L 280, 28.10.2017, str. 1).

³ Uredba (EU) 2019/941 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije in razveljavitvi Direktive 2005/89/ES (UL L 158, 14.6.2019, str. 1).

⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2007/60/ES z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti (UL L 288, 6.11.2007, str. 27).

⁵ Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L 197, 24.7.2012, str. 1).

- (c) relevantna tveganja, ki izhajajo iz tega, v kolikšni meri so sektorji iz Priloge soodvisni, vključno iz tega, v kolikšni meri so odvisni od subjektov, ki se nahajajo v drugih državah članicah in tretjih državah, ter vpliv, ki bi ga pomembna motnja v enem sektorju lahko imela v drugih sektorjih, vključno z vsemi pomembnimi tveganji za državljane in notranji trg;
- (d) vse informacije o incidentih, priglašeni v skladu s členom 15.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), države članice sodelujejo s pristojnimi organi drugih držav članic in pristojnimi organi tretjih držav, kakor je ustrezno.

- 3. Države članice dajo kritičnim subjektom, ki so jih identificirale v skladu s členom 6, kadar je to ustrezno prek njihovih enotnih kontaktnih točk, na voljo ustrezne elemente ocen tveganja držav članic. Države članice zagotovijo, da informacije, zagotovljene kritičnim subjektom, slednjim pomagajo pri izvedbi njihovih ocen tveganja na podlagi člena 12 in pri sprejemanju ukrepov za zagotovitev njihove odpornosti na podlagi člena 13.
- 4. Država članica Komisiji v treh mesecih po izvedbi ocene tveganja države članice predloži ustrezne informacije o vrstah prepoznanih tveganj in rezultate te ocene tveganja države članice po sektorjih in podsektorjih iz Priloge.

5. Komisija v sodelovanju z državami članicami pripravi prostovoljno skupno predlogo za poročanje za namene izpolnjevanja obveznosti iz odstavka 4.

Člen 6

Identifikacija kritičnih subjektov

1. Vsaka država članica do ... [tri leta in šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] identificira kritične subjekte za sektorje in podsektorje iz Priloge.
2. Ko država članica identificira kritične subjekte na podlagi odstavka 1, upošteva rezultat svoje ocene tveganja države članice in svojo strategijo ter uporabi vsa naslednja merila:
 - (a) subjekt opravlja eno ali več bistvenih storitev;
 - (b) subjekt deluje in njegova kritična infrastruktura se nahaja na ozemlju te države članice ter
 - (c) incident bi imel pomembne moteče učinke, kot so določeni v skladu s členom 7(1), na subjektovo opravljanje ene ali več bistvenih storitev ali na opravljanje drugih bistvenih storitev v sektorjih iz Priloge, ki so odvisne od te oziroma teh bistvenih storitev.

3. Vsaka država članica pripravi seznam identificiranih kritičnih subjektov v skladu z odstavkom 2 in zagotovi, da so ti kritični subjekti v enem mesecu od identifikacije uradno obveščeni o tem, da so bili identificirani kot kritični subjekti. Države članice te kritične subjekte obvestijo o njihovih obveznostih iz poglavij III in IV ter o datumu, od katerega zanje brez poseganja v člen 8 veljajo te obveznosti. Države članice obvestijo kritične subjekte v sektorjih iz točk 3, 4 in 8 tabele v Prilogi, da nimajo obveznosti iz poglavij III in IV, razen če nacionalni ukrepi določajo drugače.

Za zadevne kritične subjekte se poglavje III začne uporabljati deset mesecev od datuma uradnega obvestila iz prvega pododstavka tega odstavka.

4. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi iz te direktive v enem mesecu od navedene identifikacije pristojne organe iz Direktive (EU) .../...⁺ uradno obvestijo o identiteti kritičnih subjektov, ki so jih identificirale na podlagi tega člena. V tem uradnem obvestilu se navede, kadar je ustrezno, da so zadevni kritični subjekti v sektorjih iz točk 3, 4 in 8 tabele v Prilogi k tej direktivi in da nimajo obveznosti iz poglavij III in IV te direktive.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359 (COD)).

5. Države članice, kadar je potrebno in v vsakem primeru vsaj vsaka štiri leta pregledajo in, kadar je ustrezno, posodobijo seznam identificiranih kritičnih subjektov iz odstavka 3. Kadar te posodobitve privedejo do identifikacije dodatnih kritičnih subjektov, se za njih uporabljata odstavka 3 in 4. Poleg tega države članice zagotovijo, da subjekte, ki po vsaki taki posodobitvi niso več identificirani kot kritični subjekti, pravočasno uradno obvestijo o tem in o tem, da od datuma prejema tega uradnega obvestila zanje ne veljajo več obveznosti iz poglavja III.
6. Komisija v sodelovanju z državami članicami oblikuje priporočila in nezavezujoče smernice, ki so državam članicam v pomoč pri identifikaciji kritičnih subjektov.

Člen 7

Pomembni moteči učinek

1. Države članice pri določanju pomembnosti motečega učinka iz člena 6(2), točka (c), upoštevajo naslednja merila:
 - (a) število uporabnikov, ki so odvisni od bistvene storitve, ki jo opravlja zadevni subjekt;
 - (b) v kolikšni meri so drugi sektorji in podsektorji iz Priloge odvisni od zadevne bistvene storitve;
 - (c) stopnjo in trajanje vpliva, ki bi ga incidenti lahko imeli na gospodarske in družbene dejavnosti, okolje, javno varnost in varovanje ali zdravje prebivalstva;
 - (d) tržni delež subjekta na trgu zadevne bistvene oziroma bistvenih storitev;
 - (e) geografsko območje, na katero bi lahko vplival incident, vključno z morebitnim čezmejnim vplivom, ob upoštevanju ranljivosti, povezane s stopnjo izoliranosti določenih vrst geografskih območij, kot so otoške regije, oddaljene regije ali gorska območja;
 - (f) pomen subjekta pri ohranjanju zadostne ravni bistvene storitve, ob upoštevanju razpoložljivosti alternativnih načinov za opravljanje te bistvene storitve.

2. Po identifikaciji kritičnih subjektov na podlagi člena 6(1), vsaka država članica Komisiji brez nepotrebnega odlašanja predloži naslednje informacije:
- (a) seznam bistvenih storitev v tej državi članici, kadar obstajajo katere koli dodatne bistvene storitve v primerjavi s seznamom bistvenih storitev iz člena 5(1);
 - (b) število kritičnih subjektov, identificiranih za vsak sektor in podsektor iz Priloge ter za vsako bistveno storitev;
 - (c) vse mejne vrednosti, ki se uporabljajo za določitev enega ali več meril iz odstavka 1.
- Mejne vrednosti iz prvega pododstavka, točka (c), se lahko predložijo kot take ali v zbirni obliki.
- Naknadno države članice informacije iz prvega pododstavka predložijo, kadarkoli je to potrebno in vsaj vsaka štiri leta.
3. Komisija po posvetovanju s skupino za odpornost kritičnih subjektov iz člena 19, sprejme nezavezujoče smernice za lažjo uporabo meril iz odstavka 1 tega člena ob upoštevanju informacij iz odstavka 2 tega člena.

Člen 8

Kritični subjekti v sektorjih bančništva, infrastrukture finančnega trga in digitalne infrastrukture

Države članice zagotovijo, da se člen 11 ter poglavja III, IV in VI ne uporabljajo za kritične subjekte, ki so jih identificirali v sektorjih iz točk 3, 4 in 8 tabele v Prilogi. Države članice lahko za doseganje višje ravni odpornosti teh kritičnih subjektov sprejmejo ali ohranijo določbe nacionalnega prava, pod pogojem, da so te določbe skladne z veljavnim pravom Unije.

Člen 9

Pristojni organi in enotna kontaktna točka

1. Vsaka država članica imenuje ali vzpostavi enega ali več pristojnih organov, odgovornih za pravilno uporabo in, kadar je potrebno, izvrševanje pravil iz te direktive na nacionalni ravni.

Kar zadeva kritične subjekte v sektorjih iz točk 3 in 4 tabele v Prilogi k tej direktivi, so pristojni organi načeloma pristojni organi iz člena 46 Uredbe (EU) .../...⁺. Kar zadeva kritične subjekte v sektorju iz točke 8 tabele v Prilogi k tej direktivi, so pristojni organi načeloma pristojni organi, iz Direktive (EU) .../...⁺⁺. Države članice lahko za sektorje iz točk 3, 4 in 8 tabele v Prilogi k tej direktivi v skladu z obstoječimi nacionalnimi okviri imenujejo drug pristojni organ.

Kadar države članice imenujejo ali vzpostavijo več kot en pristojni organ, jasno določijo naloge vsakega od zadevnih organov in zagotovijo, da ti organi učinkovito sodelujejo, da bi izpolnili naloge iz te direktive, tudi v zvezi z imenovanjem in dejavnostmi enotne kontaktne točke iz odstavka 2.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 41/22 (2020/0266(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

2. Vsaka država članica imenuje ali vzpostavi eno enotno kontaktno točko, ki ima povezovalno vlogo z namenom, da se zagotovi čezmejno sodelovanje z enotnimi kontaktnimi točkami drugih držav članic in skupino za odpornost kritičnih subjektov iz člena 19 (v nadaljnjem besedilu: enotna kontaktna točka). Kadar je ustrezno, država članica imenuje svojo enotno kontaktno točko v okviru pristojnega organa. Kadar je ustrezno, lahko država članica zagotovi, da ima njena enotna kontaktna točka tudi povezovalno vlogo s Komisijo in zagotavlja sodelovanje s tretjimi državami.
3. Enotne kontaktne točke do ... [pet let in šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] in nato vsaki dve leti Komisiji in skupini za odpornost kritičnih subjektov iz člena 19 predložijo zbirno poročilo o prejetih priglasitvah, vključno s številom priglasitev, naravo priglašanih incidentov in ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 15(3).

Komisija v sodelovanju s skupino za odpornost kritičnih subjektov pripravi skupno predlogo za poročanje. Pristojni organi lahko prostovoljno uporabijo to skupno predlogo za poročanje za predložitev zbirnih poročil iz prvega pododstavka.

4. Vsaka država članica zagotovi, da imata njen pristojni organ in enotna kontaktna točka pooblastila ter ustrezna finančna, človeška in tehnična sredstva za uspešno in učinkovito izvajanje nalog, ki so jima dodeljene.
5. Vsaka država članica zagotovi, da se njen pristojni organ, kadarkoli je ustrezno in v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, posvetuje in sodeluje z drugimi ustreznimi nacionalnimi organi, vključno tistimi, ki so pristojni za civilno zaščito, kazenski pregon ter varstvo osebnih podatkov, ter s kritičnimi subjekti in zadevnimi zainteresiranimi stranmi.
6. Vsaka država članica zagotovi, da njen pristojni organ iz te direktive sodeluje in si izmenjuje informacije s pristojnimi organi iz Direktive (EU) .../...⁺ glede tveganj za kibernetško varnost, kibernetских groženj in kibernetских incidentov ter nekibernetских tveganj, groženj in incidentov, ki vplivajo na kritične subjekte, tudi glede relevantnih ukrepov, ki so jih sprejeli njen pristojni organ in pristojni organi iz Direktive (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

7. Vsaka država članica v treh mesecih od imenovanja ali vzpostavitve pristojnega organa in enotne kontaktne točke o njuni identiteti ter njunih nalogah in obveznostih iz te direktive, njunih kontaktnih podatkih in vseh njihovih poznejših spremembah uradno obvesti Komisijo. Kadar se države članice odločijo, da bodo, kot pristojni organ v zvezi s kritičnimi subjekti v sektorjih iz točk 3, 4 in 8 tabele v Prilogi, imenovale organ, ki ni pristojni organ iz odstavka 1, drugi pododstavek, o tem obvestijo Komisijo. Vsaka država članica objavi identiteto njenega pristojnega organa in enotne kontaktne točke.
8. Komisija seznam enotnih kontaktnih točk naredi javno dostopen.

Člen 10

Podpora držav članic kritičnim subjektom

1. Države članice podpirajo kritične subjekte pri krepitvi njihove odpornosti. Ta podpora lahko vključuje razvoj gradiva z vodili in metodologij, podporo pri organizaciji vaj za preskušanje njihove odpornosti ter zagotavljanje svetovanja in usposabljanja za osebje kritičnih subjektov. Države članice lahko brez poseganja v veljavna pravila o državni pomoči kritičnim subjektom zagotovijo finančna sredstva, kadar je potrebno in utemeljeno s cilji javnega interesa.

2. Vsaka država članica zagotovi, da njen pristojni organ s kritičnimi subjekti sektorjev iz Priloge sodeluje ter izmenjuje informacije in dobre prakse.
3. Države članice olajšajo prostovoljno izmenjavo informacij med kritičnimi subjekti v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta direktiva, v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, zlasti na področju tajnih in občutljivih informacij, konkurence in varstva osebnih podatkov.

Člen 11

Sodelovanje med državami članicami

1. Kadarkoli je ustrezno, se države članice med seboj posvetujejo glede kritičnih subjektov, za zagotovitev dosledne uporabe te direktive. Takšna posvetovanja se opravijo zlasti v zvezi s kritičnimi subjekti, ki:
 - (a) uporabljajo kritično infrastrukturo, ki je fizično povezana med dvema ali več državami članicami;

- (b) so del korporativnih struktur, ki so povezane ali imajo vez s kritičnimi subjekti v drugih državah članicah;
 - (c) so bili identificirani kot kritični subjekti v eni državi članici in opravljajo bistvene storitve za drugo državo članico ali v njej.
2. Posvetovanja iz odstavka 1 so namenjena okrepitvi odpornosti kritičnih subjektov in, kadar je mogoče, zmanjšanju njihovega upravnega bremena.

Poglavje III

Odpornost kritičnih subjektov

Člen 12

Ocena tveganja, ki jo izvedejo kritični subjekti

1. Ne glede na rok iz člena 6(3), drugi pododstavek, države članice zagotovijo, da kritični subjekti v devetih mesecih po prejemu uradnega obvestila iz člena 6(3) ter naknadno kadarkoli je potrebno, in vsaj vsaka štiri leta, na podlagi ocen tveganja držav članic in drugih ustreznih virov informacij, izvedejo oceno tveganja, da ocenijo vsa relevantna tveganja, ki bi lahko povzročila motnje v opravljanju njihovih bistvenih storitev (v nadaljnjem besedilu: ocena tveganja kritičnih subjektov).

2. V ocenah tveganja kritičnih subjektov se upoštevajo vsa relevantna naravna tveganja in tveganja, ki jih povzroči človek, ki bi lahko povzročila incident, vključno s tistimi, ki imajo medsektorsko in čezmejno naravo, nesreče, naravne nesreče, izredne razmere v javnem zdravju in hibridne grožnje ter druge antagonistične grožnje, vključno s terorističnimi kaznivimi dejanji, kot so določena v Direktivi (EU) 2017/541. V oceni tveganja kritičnega subjekta se upošteva, v kolikšni meri so drugi sektorji iz Priloge odvisni od bistvene storitve, ki jo opravlja kritični subjekt, in v kolikšni meri je ta kritični subjekt odvisen od bistvenih storitev, ki jih opravljajo drugi subjekti v drugih takih sektorjih, kadar je ustrezno, pa tudi v sosednjih državah članicah in tretjih državah.

Kadar kritični subjekt izvede druge ocene tveganja ali pripravil dokumente na podlagi obveznosti iz drugih pravnih aktov, ki so pomembni za njegovo oceno tveganja kritičnega subjekta, lahko te ocene in dokumente uporabi za izpolnjevanje zahtev iz tega člena. Pristojni organ lahko pri izvajanju svojih nadzornih funkcij obstoječo oceno tveganja, ki jo izvede kritični subjekt, ki obravnava tveganja in mero odvisnosti iz prvega pododstavka tega odstavka, razglasi za v celoti ali delno skladno z obveznostmi iz tega člena.

Člen 13

Ukrepi kritičnih subjektov za odpornost

1. Države članice zagotovijo, da kritični subjekti na podlagi ustreznih informacij, ki so jih predložile države članice o oceni tveganja države članice, in rezultate ocene tveganja kritičnih subjektov sprejmejo ustrezne in sorazmerne tehnične, varnostne in organizacijske ukrepe za zagotavljanje odpornosti kritičnih subjektov vključno z ukrepi, ki so potrebni za:
- (a) preprečevanje nastanka incidentov, ob ustreznem upoštevanju ukrepov za zmanjšanje tveganja nesreč in prilagajanje podnebnim spremembam;

- (b) zagotovitev ustrezne fizične zaščite njihovih prostorov in kritične infrastrukture, ob ustreznem upoštevanju, na primer, postavitve ograje, izgradnje pregrad, orodja in postopkov za nadziranje zavarovanega območja, oprema za odkrivanje in nadzor dostopa;
- (c) odzivanje na incidente ter zoperstavljanje in blaženje njihovih posledic, ob ustreznem upoštevanju izvajanja postopkov in protokolov za obvladovanje tveganj in kriz ter postopkov opozarjanja;
- (d) okrevanje po incidentih, ob ustreznem upoštevanju ukrepov za neprekinjeno poslovanje in opredelitev alternativnih dobavnih verig, da se opravljanje bistvene storitve nadaljuje;
- (e) zagotovitev ustreznega upravljanja varnosti zaposlenih, ob ustreznem upoštevanju ukrepov, kot so določitev kategorij osebja, ki izvaja kritične funkcije, določitev pravic dostopa do prostorov, kritične infrastrukture in občutljivih informacij, vzpostavitev postopkov preverjanja preteklosti v skladu s členom 14 ter določitev kategorij oseb, za katere se zahtevajo taka preverjanja preteklosti, in določitev ustreznih zahtev glede usposabljanja in kvalifikacij;

- (f) ozaveščanje ustreznega osebja o ukrepih iz točk (a) do (e), ob ustreznem upoštevanju usposabljanj, informativnega gradiva in vaj.

Za namene prvega pododstavka, točka (e), države članice zagotovijo, da kritični subjekti pri določanju kategorij osebja, ki izvaja kritične funkcije, upoštevajo osebe zunanjih ponudnikov storitev.

2. Države članice zagotovijo, da imajo kritični subjekti vzpostavljen in da uporabljajo načrt za odpornost ali enakovreden dokument ali dokumente, ki opišejo ukrepe, sprejete na podlagi odstavka 1. Kadar kritični subjekti pripravijo dokumente ali sprejmejo ukrepe na podlagi obveznosti iz drugih pravnih aktov, ki so pomembni za ukrepe iz odstavka 1, lahko te dokumente in ukrepe uporabijo za izpolnjevanje zahtev iz tega člena. Pristojni organ pri izvajanju svojih nadzornih funkcij lahko obstoječe ukrepe kritičnega subjekta za okrepitev odpornosti subjekta, ki na ustrezen in sorazmeren način obravnavajo tehnične, varnostne in organizacijske ukrepe iz odstavka 1, razglasi za v celoti ali delno skladne z obveznostmi iz tega člena.
3. Države članice zagotovijo, da vsak kritični subjekt kot kontaktno točko s pristojnimi organi imenuje uradnika za zvezo ali osebo z enakovredno opredeljenimi nalogami.

4. Komisija na zahtevo države članice, ki je identificirala kritični subjekt, in v soglasju z zadevnim kritičnim subjektom organizira svetovalne misije v skladu z ureditvami iz člena 18(6), (8) in (9) za svetovanje zadevnemu kritičnemu subjektu glede izpolnjevanja njegovih obveznosti iz poglavja III. Svetovalna misija o svojih ugotovitvah poroča Komisiji, tej državi članici in zadevnemu kritičnemu subjektu.
5. Komisija po posvetovanju s skupino za odpornost kritičnih subjektov iz člena 19 sprejme nezavezujoče smernice za dodatno opredelitev tehničnih, varnostnih in organizacijskih ukrepov, ki se lahko sprejmejo na podlagi odstavka 1 tega člena.
6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi potrebne tehnične in metodološke specifikacije v zvezi z uporabo ukrepov iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).

Člen 14
Preverjanja preteklosti

1. Države članice opredelijo pogoje, pod katerimi se kritičnemu subjektu v ustrezno utemeljenih primerih in ob upoštevanju ocene tveganja države članice, dovoli, da predloži zahteve za preverjanje preteklosti oseb, ki:
 - (a) opravljajo občutljive vloge v kritičnem subjektu ali v njegovo korist, zlasti v zvezi z odpornostjo kritičnega subjekta;
 - (b) imajo pooblaščen neposreden ali oddaljen dostop do prostorov, informacij ali nadzornih sistemov kritičnega subjekta, tudi v povezavi z varovanjem kritičnega subjekta;
 - (c) se obravnavajo za zaposlitev na delovna mesta, za katera veljajo merila, iz točke (a) ali (b).
2. Zahtevki iz odstavka 1 tega člena se ocenijo v razumnem roku in obravnavajo v skladu z nacionalnim pravom in postopki ter ustreznim in veljavnim pravom Unije, vključno z Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Preverjanja preteklosti so sorazmerna in strogo omejena na to, kar je potrebno. Opravijo se izključno za namene vrednotenja morebitnega varnostnega tveganja za zadevni kritični subjekt.

¹ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

3. S preverjanjem preteklosti iz odstavka 1 se vsaj:
- (a) potrdi identiteta osebe, katere preteklost se preverja;
 - (b) preverijo kazenske evidence navedene osebe, glede kaznivih dejanj, ki bi bila relevantna za določeno delovno mesto.

Države članice za namen pridobitve informacije iz kazenskih evidenc drugih držav članic pri izvajanju preverjanj preteklosti uporabijo evropski informacijski sistem kazenskih evidenc v skladu s postopki iz Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ in, kadar je ustrezno in potrebno, Uredbe (EU) 2019/816,. Osrednji organi iz člena 3(1) Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ in člena 3, točka 5, Uredbe (EU) 2019/816 na zahteve za take informacije odgovorijo v 10 delovnih dneh od datuma prejema zahtevka v skladu s členom 8(1) Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ.

Člen 15
Priglasitev incidentov

1. Države članice zagotovijo, da kritični subjekti pristojnemu organu brez nepotrebnega odlašanja priglasijo incidente, ki povzročijo ali bi lahko povzročili pomembno motnjo pri opravljanju bistvenih storitev. Razen če niso operativno nesposobni, države članice zagotovijo, da kritični subjekti predložijo začetno priglasitev najpozneje v 24 urah po tem, ko se seznani z incidentom, najpozneje čez en mesec pa ji, kadar je to ustrezno, sledi podrobno poročilo. Za določitev pomembnosti motnje se zlasti upoštevajo naslednji parametri:
 - (a) število in delež uporabnikov, prizadetih zaradi motnje;
 - (b) trajanje motnje;
 - (c) geografsko območje, prizadeto zaradi motnje, ob upoštevanju morebitne geografske izoliranosti območja.

Kadar incident pomembno vpliva ali bi lahko pomembno vplival na neprekinjeno opravljanje bistvenih storitev v šestih ali več državah članicah, pristojni organi držav članic, prizadetih zaradi incidenta, tak incident priglasijo Komisiji.

2. Priglasitve iz odstavka 1, prvi pododstavek, vključujejo vse razpoložljive informacije, ki jih potrebuje pristojni organ za razumevanje narave, vzroka in možnih posledic incidenta, vključno z vsemi razpoložljivimi informacijami, potrebnimi za ugotovitev vsakega čezmejnega vpliva incidenta. Takšne priglasitve ne smejo povzročiti dodatnih odgovornosti za kritične subjekte.
3. Ustrezni pristojni organ na podlagi informacij, ki jih v priglasitvi iz odstavka 1 prek enotne kontaktne točke predloži kritični subjekt, obvesti enotno kontaktno točko drugih prizadetih držav članic, kadar incident pomembno vpliva ali bi lahko pomembno vplival na kritične subjekte in neprekinjeno opravljanje bistvenih storitev za eno ali več drugih držav članic ali v eni ali več drugih državah članicah.

Enotne kontaktne točke, ki pošiljajo in prejemajo informacije na podlagi prvega pododstavka, te informacije v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom obravnavajo tako, da spoštujejo njihovo zaupnost ter varujejo varnost in poslovne interese zadevnega kritičnega subjekta.

4. Zadevni pristojni organ po prejemu priglasitve iz odstavka 1 zadevnemu kritičnemu subjektu čim prej predloži ustrezne informacije o nadaljnjem ukrepanju, vključno z informacijami, ki bi lahko podprle učinkovit odziv tega kritičnega subjekta na zadevni incident. Države članice obvestijo javnost, kadar ugotovijo, da bi bilo to v javnem interesu.

Člen 16
Standardi

Za spodbujanje usklajenega izvajanja te direktive države članice spodbujajo uporabo evropskih in mednarodnih standardov ter tehničnih specifikacij veljavnih ukrepov za varnost in odpornost kritičnih subjektov, kadar je to koristno, ne da bi pri tem vsiljevale uporabo določene vrste tehnologije ali ji dajale prednost.

Poglavje IV
Kritični subjekti posebnega evropskega pomena

Člen 17
Identifikacija kritičnih subjektov posebnega evropskega pomena

1. Subjekt se šteje za kritični subjekt posebnega evropskega pomena, kadar je:
 - (a) identificiran kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1);
 - (b) zagotavlja enake ali podobne bistvene storitve šestim ali več državam članicam ali v šestih ali več državah članicah ter
 - (c) je bil uradno obveščen na podlagi odstavka 3 tega člena.

2. Države članice zagotovijo, da kritični subjekt po uradnem obvestilu iz člena 6(3) svoj pristojni organ obvesti, kadar bistvene storitve opravlja za šest ali več držav članic ali v šestih ali več državah članicah. V takem primeru države članice zagotovijo, da kritični subjekt svoj pristojni organ obvesti o bistvenih storitvah, ki jih opravlja za države članice oziroma v teh državah članicah in obvesti za katere oziroma v katerih državah članicah opravlja take bistvene storitve.

Države članice brez nepotrebnega odlašanja Komisijo uradno obvestijo o identiteti takih kritičnih subjektov in o informacijah, ki jih predložijo na podlagi tega odstavka. Komisija se posvetuje s pristojnim organom države članice, ki je identificiral kritični subjekt iz prvega pododstavka, pristojnim organom drugih zadevnih držav članic ter z zadevnim kritičnim subjektom. V okviru teh posvetovanj vsaka država članica Komisijo obvesti, kadar meni, da so storitve, ki jih za to državo članico opravlja kritični subjekt, bistvene storitve.

3. Kadar Komisija na podlagi posvetovanj iz odstavka 2 tega člena ugotovi, da zadevni kritični subjekt opravlja bistvene storitve za šest ali več držav članic ali v šestih ali več državah članicah, Komisija ta kritični subjekt prek njegovega pristojnega organa uradno obvesti, da se šteje za kritični subjekt posebnega evropskega pomena, in ga obvesti o njegovih obveznostih iz tega poglavja in datumu, od katerega začnejo te obveznosti veljati. Ko Komisija pristojni organ obvesti o svoji odločitvi, da bo kritični subjekt obravnavala kot kritični subjekt posebnega evropskega pomena, pristojni organ brez nepotrebnega odlašanja posreduje to uradno obvestilo kritičnemu subjektu.
4. To poglavje se uporablja za kritični subjekt posebnega evropskega pomena od datuma prejema uradnega obvestila iz odstavka 3 tega člena.

Člen 18
Svetovalne misije

1. Na zahtevo države članice, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1), Komisija organizira svetovalno misijo za oceno ukrepov, ki jih je ta kritični subjekt sprejel za izpolnjevanje svojih obveznosti iz poglavja III.
2. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo ene ali več držav članic, za katero oziroma v kateri se opravlja bistvena storitev in, pod pogojem, da s tem soglaša država članica, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1), organizira svetovalno misijo iz odstavka 1 tega člena.

3. Država članica, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1), na obrazloženo zahtevo Komisije ali ene oziroma več držav članic, za katere se oziroma v katerih se opravlja bistvena storitev, Komisiji zagotovi:
 - (a) ustrezne dele ocene tveganja kritičnega subjekta;
 - (b) seznam relevantnih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 13;
 - (c) informacije o vseh nadzornih ali izvršilnih ukrepih, vključno z ocenami skladnosti ali izdanimi odredbami, ki jih je v zvezi s tem kritičnim subjektom sprejel njen pristojni organ na podlagi členov 21 in 22.
4. Svetovalna misija o svojih ugotovitvah v treh mesecih od zaključka svetovalne misije poroča Komisiji, državi članici, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1), državam članicam, za katere se oziroma v katerih se opravlja bistvena storitev, in zadevnemu kritičnemu subjektu.

Države članice, za katere ali v katerih se opravlja bistvena storitev, analizirajo poročilo iz prvega pododstavka in, kadar je ustrezno, Komisiji svetujejo o tem, ali zadevni kritični subjekt posebnega evropskega pomena izpolnjuje svoje obveznosti iz poglavja III, in, kadar je ustrezno, o tem, katere ukrepe bi bilo mogoče sprejeti za izboljšanje odpornosti tega kritičnega subjekta.

Komisija na podlagi svetovanja iz drugega pododstavka tega odstavka, državi članici, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1), državam članicam, ki se jim ali v katerih se opravlja bistvena storitev, in temu kritičnemu subjektu sporoči svoje mnenje o tem, ali ta kritični subjekt izpolnjuje svoje obveznosti iz poglavja III, in, kadar je ustrezno, o tem, katere ukrepe bi bilo mogoče sprejeti za izboljšanje odpornosti tega kritičnega subjekta.

Država članica, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1), zagotovi, da njen zadevni pristojni organ in kritični subjekt upoštevata mnenje iz tretjega pododstavka tega odstavka, ter Komisiji in državam članicam, za katere se oziroma v katerih se opravlja bistvena storitev, zagotovi informacije o ukrepih, ki jih je sprejela na podlagi tega mnenja.

5. Vsako svetovalno misijo sestavljajo strokovnjaki iz države članice, v kateri se nahaja kritični subjekt posebnega evropskega pomena, strokovnjaki iz držav članic, za katere se oziroma v katerih se opravlja bistvena storitev, in predstavniki Komisije. Te države članice lahko predlagajo kandidate za sodelovanje v svetovalni misiji. Komisija po posvetovanju z državo članico, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1), izbere in imenuje člane vsake svetovalne misije v skladu z njihovo strokovno usposobljenostjo in, kadar je mogoče, zagotovi geografsko uravnoteženo zastopanost iz vseh teh držav članic. Člani svetovalne misije morajo imeti, kadarkoli je potrebno, veljavno in ustrezno varnostno dovoljenje. Stroške, povezane s sodelovanjem v svetovalnih misijah, krije Komisija.

Komisija organizira program vsake svetovalne misije po posvetovanju s člani zadevne svetovalne misije in v dogovoru z državo članico, ki je identificirala kritični subjekt posebnega evropskega pomena kot kritični subjekt na podlagi člena 6(1).

6. Komisija sprejme izvedbeni akt, v katerem določi pravila o postopkovnih ureditvah za zahteve za organizacijo svetovalnih misij, obdelavo takih zahtev, za izvajanje svetovalnih misij in njihova poročila ter za obdelavo sporočil o mnenju Komisije iz odstavka 4, tretji pododstavek, tega člena, in o sprejetih ukrepih, pri čemer se ustrezno upoštevata zaupnost in poslovna občutljivost zadevnih informacij. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).
7. Države članice zagotovijo, da kritični subjekti posebnega evropskega pomena svetovalnim misijam omogočijo dostop do informacij, sistemov in objektov, povezanih z opravljanjem njihovih bistvenih storitev, potrebnih za izvajanje zadevne svetovalne misije.
8. Svetovalne misije se izvedejo v skladu z veljavnim nacionalnim pravom države članice, v kateri potekajo, pri čemer se spoštuje odgovornost te države članice za nacionalno varnost in zaščito njenih varnostnih interesov.

9. Komisija pri organizaciji svetovalnih misij upošteva poročila o vseh inšpekcijskih pregledih, ki jih je opravila na podlagi uredb (ES) št. 725/2004 in (ES) št. 300/2008, ter poročil o vsakem spremljanju, ki ga je opravila na podlagi Direktive 2005/65/ES v zvezi z zadevnim kritičnim subjektom.
10. Komisija o vsaki organizirani svetovalni misiji obvesti skupino za odpornost kritičnih subjektov iz člena 19. Država članica, v kateri je potekala svetovalna misija, in Komisija skupino za odpornost kritičnih subjektov obvestita tudi o glavnih ugotovitvah svetovalne misije in pridobljenih izkušnjah, da bi spodbudili vzajemno učenje.

Poglavje V

Sodelovanje in poročanje

Člen 19

Skupina za odpornost kritičnih subjektov

1. Ustanovi se skupina za odpornost kritičnih subjektov. Skupina za odpornost kritičnih subjektov podpira Komisijo ter olajšuje sodelovanje med državami članicami in izmenjavo informacij o zadevah, povezanih s to direktivo.

2. Skupino za odpornost kritičnih subjektov sestavljajo predstavniki držav članic in Komisije, ki imajo, kadar je to ustrezno, varnostno dovoljenje. Kadar je potrebno za izvajanje njenih nalog, lahko skupina za odpornost kritičnih subjektov k sodelovanju pri svojem delu povabi ustrezne deležnike. Na zahtevo Evropskega parlamenta lahko Komisija povabi tudi strokovnjake Evropskega parlamenta, da se udeležijo sestankov skupine za odpornost kritičnih subjektov.

Skupini za odpornost kritičnih subjektov predseduje predstavnik Komisije.

3. Skupina za odpornost kritičnih subjektov ima naslednje naloge:
- (a) podpiranje Komisije pri pomoči državam članicam pri krepitvi njihove zmogljivosti za prispevanje k zagotavljanju odpornosti kritičnih subjektov v skladu s to direktivo;
 - (b) analiziranje strategij za določitev najboljših praks v zvezi s strategijami;
 - (c) olajševanje izmenjave najboljših praks v zvezi z identifikacijo kritičnih subjektov s strani držav članic na podlagi člena 6(1), tudi v zvezi s čezmejno in medsektorsko odvisnostjo ter tveganji in incidenti;
 - (d) kadar je ustrezno, prispevanje v zvezi z zadevami, povezanimi s to direktivo, pri pripravi dokumentov o odpornosti na ravni Unije;

- (e) prispevanje k pripravi smernic iz člena 7(3) in člena 13(5) ter, na zahtevo, vseh delegiranih ali izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi te direktive;
- (f) analiziranje zbirnih poročil iz člena 9(3) z namenom spodbujanja izmenjave najboljših praks o ukrepih, sprejetih v skladu s členom 15(3);
- (g) izmenjava najboljših praks, povezanih s priglasitvijo incidentov iz člena 15;
- (h) obravnavanje zbirnih poročil svetovalnih misij in pridobljenih izkušenj v skladu s členom 18(10);
- (i) izmenjava informacij in najboljših praks na področju inovacij, raziskav in razvoja v zvezi z odpornostjo kritičnih subjektov v skladu s to direktivo;
- (j) izmenjava informacij o vprašanjih v zvezi z odpornostjo kritičnih subjektov z ustreznimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije, kadar je to ustrezno.

4. Skupina za odpornost kritičnih subjektov do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] in nato vsaki dve leti določi delovni program glede ukrepov, ki jih je treba izvesti za uresničitev njenih ciljev in nalog. Ta delovni program mora biti skladen z zahtevami in cilji te direktive.
5. Skupina za odpornost kritičnih subjektov se redno in v vsakem primeru vsaj enkrat letno sestaja s skupino za sodelovanje, ustanovljeno na podlagi Direktive (EU) .../...⁺, da se spodbujata in olajšata sodelovanje in izmenjava informacij.
6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovne ureditve, potrebne za delovanje skupine za odpornost kritičnih subjektov, ob upoštevanju člena 1(4). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).
7. Komisija do ... [štiri leta od datuma začetka veljavnosti te direktive] ter naknadno kadarkoli je potrebno, in vsaj vsaka štiri leta, skupini za odpornost kritičnih subjektov predloži zbirno poročilo o informacijah, ki jih predložijo države članice na podlagi člena 4(3) in člena 5(4).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

Člen 20

Podpora Komisije pristojnim organom in kritičnim subjektom

1. Komisija, kadar je to ustrezno, podpira države članice in kritične subjekte pri izpolnjevanju njihovih obveznosti iz te direktive. Komisija pripravi pregled čezmejnih in medsektorskih tveganj za opravljanje bistvenih storitev na ravni Unije, organizira svetovalne misije iz člena 13(4) in člena 18 ter olajša izmenjavo informacij med državami članicami in strokovnjaki po vsej Uniji.
2. Komisija dopolnjuje dejavnosti držav članic iz člena 10 z razvojem najboljših praks, gradiva z vodili in metodologij ter s čezmejnimi dejavnostmi usposabljanja in vaj za preskušanje odpornosti kritičnih subjektov.
3. Komisija države članice obvesti o finančnih sredstvih na ravni Unije, ki so na voljo državam članicam za okrepitev odpornosti kritičnih subjektov.

Poglavje VI

Nadzor in izvrševanje

Člen 21

Nadzor in izvrševanje

1. Da bi ocenile, ali subjekti, ki so jih na podlagi člena 6(1) države članice identificirale kot kritične subjekte, izpolnjujejo obveznosti iz te direktive, države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila in sredstva za:
 - (a) izvajanje inšpekcijskih pregledov kritične infrastrukture in prostorov, ki jih kritični subjekt uporablja za opravljanje svojih bistvenih storitev, na kraju samem in nadzor na daljavo ukrepov, ki so jih kritični subjekti sprejeli v skladu s členom 13;
 - (b) izvajanje ali naročilo revizij v zvezi s kritičnimi subjekti.
2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila in sredstva, s katerimi zahtevajo, kadar je to potrebno za opravljanje njihovih nalog iz te direktive, da subjekti iz Direktive (EU) .../...⁺, ki so jih države članice identificirale kot kritične subjekte na podlagi te direktive v razumnem roku, ki so ga določili ti organi, predložijo:
 - (a) informacije, potrebne za oceno, ali ukrepi, ki so jih ti subjekti sprejeli za zagotovitev svoje odpornosti, izpolnjujejo zahteve iz člena 13;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

- (b) dokaze o učinkovitem izvajanju teh ukrepov, vključno z rezultati revizije, ki jo je opravil neodvisen in usposobljen revizor, ki ga je izbral navedeni subjekt, revizija pa je bila opravljena na njegove stroške.

Kadar pristojni organi zahtevajo te informacije, navedejo namen zahteve in opredelijo, katere informacije zahtevajo.

3. Pristojni organi lahko brez poseganja v možnost nalaganja sankcij v skladu s členom 22 po nadzornih ukrepih iz odstavka 1 tega člena ali oceni informacij iz odstavka 2 tega člena zadevnim kritičnim subjektom odredijo, naj v razumnem roku, ki ga določijo ti organi, sprejmejo potrebne in sorazmerne ukrepe za odpravo vseh ugotovljenih kršitev te direktive in tem organom zagotovijo informacije o sprejetih ukrepih. Pri teh odredbah se upošteva zlasti resnost kršitve.

4. Država članica zagotovi, da se pooblastila iz odstavkov 1, 2 in 3 lahko izvajajo le ob upoštevanju ustreznih zaščitnih ukrepov. S temi zaščitnimi ukrepi se zlasti zagotovi, da se taka pooblastila izvajajo objektivno, pregledno in sorazmerno ter da so pravice in zakoniti interesi – na primer varstvo poslovnih skrivnosti – zadevnih kritičnih subjektov ustrezno zaščiteni, vključno s pravico do zaslišanja, pravico do obrambe in pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred neodvisnim sodiščem.
5. Države članice zagotovijo, da kadar pristojni organ iz te direktive oceni, ali kritični subjekt izpolnjuje ta člen, ta pristojni organ o tem obvesti pristojne organe zadevnih držav članic iz Direktive (EU) .../...⁺. V ta namen države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi iz te direktive od pristojnih organov iz Direktive (EU) .../...⁺ zahtevajo, da izvajajo svoja nadzorna in izvršilna pooblastila v zvezi s subjektom iz navedene direktive, ki je na podlagi te direktive identificiran kot kritični subjekt. V ta namen države članice zagotovijo, da pristojni organi iz te direktive sodelujejo in izmenjujejo informacije s pristojnimi organi iz Direktive (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

Člen 22

Sankcije

Države članice določijo pravila o sankcijah, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih ukrepov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te sankcije izvajajo. Te sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo do ... [21 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Poglavje VII

Delegirani in izvedbeni akti

Člen 23

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te direktive].
3. Prenos pooblastila iz člena 5(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 24

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Poglavje VIII

Končne določbe

Člen 25

Poročanje in pregled

Komisija do ... [54 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri je vsaka država članica sprejela potrebne predpise za uskladitev s to direktivo.

Komisija redno pregleduje delovanje te direktive ter poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. V poročilu se zlasti oceni dodana vrednost te direktive, njen vpliv na zagotavljanje odpornosti kritičnih subjektov in ali bi bilo treba Prilogo k tej direktivi spremeniti. Komisija prvo tako poročilo predloži do ... [šest let in pet mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive]. Za namen poročanja iz tega člena Komisija upošteva vse ustrezne dokumente skupine za odpornost kritičnih subjektov.

Člen 26

Prenos

1. Države članice do ... [21 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od ... [21 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te direktive].

2. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 27

Razveljavitev Direktive 2008/114/ES

Direktiva 2008/114/ES se razveljavi z učinkom od ... [datum iz člena 26(1), drugi pododstavek].

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo.

Člen 28
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 29
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA

Sektorji, podsektorji in kategorije subjektov

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
1. Energetika	(a) elektrika	– elektroenergetska podjetja, kot so opredeljena v členu 2, točka 57, Direktive (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta ¹ , ki opravljajo dejavnosti „dobave“, kot je opredeljena v členu 2, točka 12, navedene direktive
		– operaterji distribucijskega sistema, kot so opredeljeni v členu 2, točka 29, Direktive (EU) 2019/944
		– operaterji prenosnega sistema, kot so opredeljeni v členu 2, točka 35, Direktive (EU) 2019/944
		– proizvajalci, kot so opredeljeni v členu 2, točka 38, Direktive (EU) 2019/944
		– imenovani operaterji trga električne energije, kot so opredeljeni v členu 2, točka 8, Uredbe (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta ²

¹ Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158, 14.6.2019, str. 125).

² Uredba (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o notranjem trgu električne energije (UL L 158, 14.6.2019, str. 54).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
		– udeleženci na trgu, kot so opredeljeni v členu 2, točka 25, Uredbe (EU) 2019/943, ki zagotavljajo storitve agregiranja, prilagajanja odjema ali shranjevanja energije, kot so opredeljeni v členu 2, točke 18, 20 in 59, Direktive (EU) 2019/944
	(b) daljinsko ogrevanje in hlajenje	– upravljavci daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, kot sta opredeljena v členu 2, točka 19, Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ¹
	(c) nafta	– upravljavci naftovodov
		– upravljavci obratov za proizvodnjo, rafiniranje in predelavo nafte ter upravljavci skladišč in transporta nafte
		– osrednji organ za vzdrževanje zalog, kot je opredeljen v členu 2, točka (f), Direktive Sveta 2009/119/ES ²

¹ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

² Direktiva Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 265, 9.10.2009, str. 9).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
	(d) plin	– dobavitelji, kot so opredeljeni v členu 2, točka 8, Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ¹
		– operaterji distribucijskega sistema, kot so opredeljeni v členu 2, točka 6, Direktive 2009/73/ES
		– operaterji prenosnega sistema, kot so opredeljeni v členu 2, točka 4, Direktive 2009/73/ES
		– operaterji skladiščnega sistema, kot so opredeljeni v členu 2, točka 10, Direktive 2009/73/ES
		– operaterji sistema za UZP, kot so opredeljeni v členu 2, točka 12, Direktive 2009/73/ES
		– podjetja plinskega gospodarstva, kot so opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive 2009/73/ES
		– upravljavci obratov za rafiniranje in predelavo zemeljskega plina
	(e) vodik	– upravljavci proizvodnje, shranjevanja in prenosa vodika

¹ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
2. Promet	(a) zračni	– letalski prevozniki, kot so opredeljeni v členu 3, točka 4, Uredbe (ES) št. 300/2008, ki se uporabljajo v komercialne namene
		– upravni organi letališča, kot so opredeljeni v členu 2, točka 2, Direktive 2009/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ¹ , letališča, kot so opredeljena v členu 2, točka 1, navedene direktive, vključno z jedrnimi letališči, navedenimi v oddelku 2 Priloge II k Uredbi (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ² , ter subjekti, ki upravljajo pomožne objekte, naprave in sredstva na letališčih
		– službe za kontrolo zračnega prometa (ATC), kot so opredeljene v členu 2, točka 1, Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ³

¹ Direktiva 2009/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o letaliških pristojbinah (UL L 70, 14.3.2009, str. 11).

² Uredba (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU (UL L 348, 20.12.2013, str. 1).

³ Uredba (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) (UL L 96, 31.3.2004, str. 1).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
	(b) železniški	– upravljavci infrastrukture, kot so opredeljeni v členu 3, točka 2, Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ¹
		– prevozniki v železniškem prometu, kot so opredeljeni v člen 3, točka 1, Direktive 2012/34/EU, in upravljavci objektov za izvajanje železniških storitev kot so opredeljeni v členu 3, točka 12, navedene direktive
	(c) vodni	– prevozna podjetja za potniški in tovorni promet po kopenskih vodah, morju in obalnih vodah, kot so opredeljena za področje pomorskega prometa v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 725/2004, brez posameznih plovil, ki jih upravljajo ta podjetja

¹ Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 14.12.2012, str. 32).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
		– upravni organi pristanišč, kot so opredeljeni v členu 3, točka 1, Direktive 2005/65/ES, vključno z njihovimi pristaniškimi zmogljivostmi, kot so opredeljene v členu 2, točka 11, Uredbe (ES) št. 725/2004, ter subjekti, ki izvajajo dela in upravljajo opremo v pristaniščih
		– upravljavci sistemov za nadzor plovbe (VTS), kot so opredeljeni v členu 3, točka (o), Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹

¹ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
	(d) cestni	– cestni organi, kot so opredeljeni v členu 2, točka 12, Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/962¹, odgovorni za nadzor upravljanja prometa, razen javnih subjektov, za katere je upravljanje prometa ali delovanje inteligentnih prometnih sistemov ne bistven del splošne dejavnosti – upravljavci inteligentnih prometnih sistemov, kot so opredeljeni v členu 4, točka 1, Direktive 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta²

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/962 z dne 18. decembra 2014 o dopolnitvi Direktive 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z opravljanjem storitev zagotavljanja prometnih informacij v realnem času po vsej EU (UL L 157, 23.6.2015, str. 21).

² Direktiva 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o okviru za uvajanje inteligentnih prometnih sistemov v cestnem prometu in za vmesnike do drugih vrst prevoza (UL L 207, 6.8.2010, str. 1).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
	(e) javni prevoz	– izvajalci javnih prevoznih storitev, kot so opredeljeni v členu 2, točka (d), Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ¹
3. Bančništvo		– kreditne institucije, kot so opredeljene v členu 4, točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013
4. Infrastruktura finančnega trga		– upravljavci mest trgovanja, kot so opredeljeni v členu 4, točka 24, Direktive 2014/65/EU
		– centralne nasprotne stranke (CNS), kot so opredeljene v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) št. 648/2012

¹ Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
5. Zdravje		– izvajalci zdravstvenega varstva, kot so opredeljeni v členu 3, točka (g), Direktive 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ¹
		– referenčni laboratoriji EU iz člena 15 Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta ²⁺
		– subjekti, ki izvajajo raziskovalne in razvojne dejavnosti na področju zdravil kot so opredeljeni v členu 1, točka 2, Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta ³

¹ Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu (UL L 88, 4.4.2011, str. 45).

² Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o resnih čezmejnih grožnjah za zdravje in o razveljavitvi Sklepa št. 1082/2013/EU (UL ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 40/22 (2020/0322(COD)), v opombo pa vstavite številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno uredbo.

³ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
		– subjekti, ki proizvajajo farmacevtske surovine in preparate iz razdelka C, oddelek 21, NACE Rev. 2
		– subjekti, ki proizvajajo medicinske pripomočke, ki se štejejo za kritične v času izrednih razmer v javnem zdravju („seznam kritičnih pripomočkov v izrednih razmerah v javnem zdravju“) v smislu člena 22 Uredbe (EU) 2022/123 Evropskega parlamenta in Sveta ¹
		– subjekti, ki imajo dovoljenje za promet z zdravili na debelo iz člena 79 Direktive 2001/83/ES

¹ Uredba (EU) 2022/123 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. januarja 2022 o okrepljeni vlogi Evropske agencije za zdravila pri pripravljenosti na krize in kriznem upravljanju na področju zdravil in medicinskih pripomočkov (UL L 20, 31.1.2022, str. 1).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
6. Pitna voda		– dobavitelji in distributerji vode, namenjene za prehrano ljudi, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1(a), Direktive (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta ¹ , razen distributerjev, za katere je distribucija vode za prehrano ljudi bistven del splošne dejavnosti distribucije drugih dobrin in blaga
7. Odpadna voda		– podjetja, ki zbirajo, odvajajo ali čistijo komunalno odpadno vodo, odpadno vodo iz gospodinjstev in tehnološko odpadno vodo, kot je opredeljena v členu 2, točke 1, 2 in 3, Direktive Sveta 91/271/EGS ² , razen podjetij, za katere je zbiranje, odvajanje ali čiščenje komunalne odpadne vode, odpadne vode iz gospodinjstev in tehnološke odpadne vode bistven del splošne dejavnosti

¹ Direktiva (EU) 2020/2184 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 435, 23.12.2020, str. 1).

² Direktiva Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, 30.5.1991, str. 40).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
8.	Digitalna infrastruktura	– ponudniki stičišč omrežij, kot so opredeljeni v členu 6, točka 18, Direktive (EU) .../... ⁺
		– ponudniki storitev sistema domenskih imen, kot so opredeljeni v členu 6, točka (20), Direktive (EU) .../... ⁺ , razen upravljavcev korenskih imenskih strežnikov
		– registri vrhnjih domenskih imen, kot so opredeljeni v členu 6, točka 21, Direktive (EU) .../... ⁺
		– ponudniki storitev računalništva v oblaku, kot so opredeljeni v členu 46, točka 30, Direktive (EU) .../... ⁺
		– ponudniki storitev podatkovnega centra, kot so opredeljeni v členu 6, točka 31, Direktive (EU) .../... ⁺

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
		– ponudniki omrežij za dostavo vsebine, kot so opredeljeni v členu 6, točka 32, Direktive (EU) .../... ⁺
		– ponudniki storitev zaupanja, kot so opredeljeni v členu 3, točka 19, Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ¹
		– ponudniki javnih elektronskih komunikacijskih omrežij, kot so opredeljeni v členu 2, točka 8, Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta ²
		– ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev, kot so opredeljeni v členu 2, točka 4, Direktive (EU) 2018/1972, če so njihove storitve javno dostopne

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)).

¹ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

² Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

Sektorji	Podsektorji	Kategorije subjektov
9. Javna uprava		– subjekti javne uprave enot centralne ravni države, kot jih opredeli država članica v skladu z nacionalnim pravom
10. Vesolje		– upravljavci talne infrastrukture, ki jo imajo v lasti, vodijo in upravljajo države članice ali zasebne stranke, ki podpirajo zagotavljanje vesoljskih storitev, razen ponudnikov javnih elektronskih komunikacijskih omrežij, kot so opredeljeni v členu 2, točka 8, Direktive (EU) 2018/1972
11. Pridelava, predelava in distribucija živil		– izvajalci živilske dejavnosti, kot so opredeljeni v členu 3, točka 2, Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ¹ , ki se ukvarjajo izključno z logistiko in veleprodajo ter industrijsko proizvodnjo in predelavo v velikem obsegu

¹ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).